Tarnopol, dnia 1 kwietnia 1931.

TARNOPOLSKI
Dziennik Wojewódzki

Nr. 5.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY.

		str.
Poz. 82.	Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 5 stycznia 1931 r. o doręczaniu przez pocztę pism urzędowych i wezwań, wysyłanych w postępowaniu administracyjnem	62
83.	Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 10 grudnia 1930 r. o uprawie tytoniu w roku 1931 (wyciąg)	63
84.	Pismo okólne Wojewody Tarnopolskiego z dnia 5 marca 1931 r. w sprawie ustalenia terminu spłaty pożyczek, udzielonych na odbudowę kraju	66
85.	Pismo okólne Wojewody Tarnopolskiego z dnia 7 marca 1931 r. w sprawie uporządkowania sanitarnego Województwa	66
86.	i 87. Orzeczenia Wojewody Tarnopolskiego o uznaniu lasów za ochronne	67
88.	i 89. Ogłoszenie o nadaniu Złotego i Srebrnego Krzyża Zasługi	68
90.	Ogłoszenia o rozwiązaniu stowarzyszeń na terenie Województwa Tarnopolskiego	68
91.	Ogłoszenie o odebraniu debitu pocztowego czasopismom, drukom i broszurom	68
92.	Ogłoszenie o wydaleniu cudzoziemców z granic Rzeczypospolitej	69
93.	Ogłoszenie o cofnięciu decyzji w sprawie wydalenia cudzoziemców z granic Rzeczypospolitej	70
94.	Ogłoszenie, dotyczące przestrogi przed osobami wyłudzającemi wsparcia	70
95.	Przepisy regulujące sprawy terminatorskie w okręgu Izby Rzemieślniczej w Tarnopolu	71
96.	Edykt Wojewody Tarnopolskiego z dn. 23 marca 1931 r. o zarządzeniu rozprawy wywłaszczeniowej celem nabycia gruntów, potrzebnych na urządzenie strzelnicy wojskowej dla garnizonu w Kamionce Strumiłowej	73
97.	Komunikat Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu o udzieleniu zezwoleń na parcelację dóbr prywatnych i gruntów erekcjonalnych	73
98.	Komunikat Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu o zatwierdzeniu projektów, dotyczących parcelacji dóbr prywatnych i gruntów erekcjonalnych	74
99.	Komunikat w sprawie warunków przyjęcia dzieci do Zakładu Ciemnych we Lwowie	74
100.	i 101. Ogłoszenia Komunalnych Kas Oszczędności pow. zaleszczyckiego i złoczowskiego o otrzymaniu zezwoleń na zaciąganie pożyczek	74 75
102.	Wykazy tygodniowe zachorowań i zgonów na choroby zakaźne za czas od 15 lutego do 14 marca 1931 r.	75
103.	Wykaz panujących zaraźliwych chorób zwierzęcych w dniu 15 marca 1931 r.	76
104.	Sprostowania do Dziennika Wojewódzkiego Nr. 4 z dnia 1 marca 1931 r.	76
105.	Ruch służbowy na obszarze Województwa Tarnopolskiego	76

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Konkurs Izby Rzemieślniczej w Tarnopolu na stanowisko sekretarza Izby. — Konkurs na posadę prowadzącego metryki izraelickie w Toporowie. — Komunikat Komitetu Floty Narodowej. —	77 78

Obwieszczenie o wyniku uzupełniających wyborów do Zarządu Pow. Kasy Chorych w Trembowli. — Ogłoszenie Zwierzchności gminnej Starebrody, dotyczące przestrogi przed osobnikami wyłudzającymi wsparcia. — Ogłoszenie o wykradzeniu koni w Raźniowie pow. Brody. — Ogłoszenie do Tymcz. Wydziału Pow. w Borszczowie w sprawie nadania stypendjum. — Unieważnienia dokumentów. str. 78 do 80

DZIAŁ URZĘDOWY.

82

Rozporządzenie

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 5 stycznia 1931 r. o doręczaniu przez pocztę pism urzędowych i wezwań, wysyłanych w postępowaniu administracyjnem.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584) i art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Poczt i Telegrafów (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 26), zarządzam, co następuje:

§ 1. Wezwania i inne pisma urzędowe, które w myśl art. 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) są wysyłane w postępowaniu administracyjnem przez władze i urzędy administracji państwowej i samorządu terytorjalnego, mogą być doręczane także przez urzędy i agencje pocztowe.

§ 2. Władze i urzędy administracji państwowej oraz samorządu terytorjalnego wysyłają wezwania i pisma, o których mowa w § 1 niniejszego rozporządzenia w kopertach przez siebie sporządzonych, ze złączonem z niemi zwrotnem potwierdzeniem doręczania (odbioru). Na stronie adresowej koperty winien być umieszczony napis: „Postępowanie administracyjne".

§ 3. Wezwania i pisma w postępowaniu administracyjnem mają być nadawane jako przesyłki polecone zapomocą pocztowych książek nadawczych do rąk urzędnika pocztowego.

§ 4. Wezwania i pisma, o których mowa w § 1 niniejszego rozporządzenia wysyłane w postępowaniu administracyjnem do adresatów, zamieszkałych w miejscowości, w której władze i urzędy, nadające te przesyłki, mają swoje siedziby, podlegają całkowitej opłacie taryfowej, wysyłane zaś przez władze i urzędy państwowe do adresatów, zamieszkałych w miejscowościach poza siedzibą danej władzy lub urzędu, są wolne od opłaty pocztowej.

Wezwania i pisma władz i urzędów samorządu terytorjalnego, jeśli one dotyczą spraw, wykonywanych przez te władze i urzędy w poruczonym zakresie działania i są wysyłane w postępowaniu administracyjnem do adresatów, zamieszkałych w miejscowościach poza siedzibą danej władzy lub urzędu, podlegają opłacie taryfowej za polecenie i za zwrotne potwierdzenie doręczenia (odbioru).

§ 5. Doręczanie przez urzędy i agencje pocztowe wezwań i pism, o których mowa w poprzednich §§, uskutecznia się wyłącznie w miejscowym okręgu doręczeń i w okręgu listonosza wiejskiego.

Pisma i wezwania adresowane do miejscowości, znajdującej się w zamiejscowym okręgu pocztowym, lub do których listonosz wiejski nie dochodzi, będą zwracane władzy (urzędowi) wysyłającej (cemu), z podaniem przyczyny niedoręczenia.

§ 6. Pisma, wymienione w § 1 tego rozporządzenia, należy doręczać zasadniczo adresatowi, a gdy to okaże się niemożliwem z powodu chwilowej nieobecności adresata — można je doręczyć dorosłemu domownikowi, zarządcy nieruchomości lub przedsiębiorstwa adresata, rządcy, lub dozorcy domu, a w ostateczności temu z sąsiadów adresata, który zobowiąże się do oddania mu pisma.

§ 7. Adresat obowiązany jest pokwitować odbiór pisma własnoręcznie, umieszczając datę oraz swój podpis tak na pocztowym dowodzie odbioru (karcie doręczeń), jak i na zwrotnem potwierdzeniu doręczenia (odbioru). W razie chwilowej nieobecności adresata — osoba, podejmująca za niego pismo, obowiązana jest pokwitować odbiór pisma na pocztowym dowodzie odbioru i na zwrotnem potwierdzeniu doręczenia (odbioru) w sposób następujący:

„za chwilowo nieobecnego N. N. (imię i nazwisko adresata) dla oddania odebrałem dnia . . . roku . . . . B. B.", czytelny podpis odbierającego, wskazanie jego charakteru lub stosunku do adresata, wedle wskazówek, podanych w § 6.

§ 8. Zwrotne potwierdzenie doręczenia (odbioru) na pisma, doręczone według przepisów § 6, odsyła urząd pocztowy (agencja) pod adresem urzędu pocztowego (agencji), w którym pismo nadano, celem doręczenia władzy wysyłającej za pokwitowaniem odbioru.

§ 9. Jeżeli adresat odmówił przyjęcia wezwania lub pisma, wówczas pismo z adnotacją o tem w odpowiedniej rubryce zwrotnego potwierdzenia doręczenia (odbioru), uczynioną przez doręczyciela i potwierdzoną jego podpisem, zwraca się władzy (urzędowi), wysyłającej za pokwitowaniem odbioru. W tym wypadku doręczenie uważa się za dokonane.

§ 10. Jeżeli pismo nie może być doręczone ani adresatowi z powodu jego chwilowej nieobecności, ani innym osobom, o których mowa w § 6, z powodu nieobecności tych ostatnich w miejscu lub w pobliżu miejsca doręczenia, albo z powodu ich odmowy przyjęcia pisma, wówczas pismo składa się w oddawczym urzędzie pocztowym (agencji) i wywiesza się o tem ogłoszenie: a) na drzwiach mieszkania adresata lub na drzwiach lokalu, w którym adresat pracuje, albo na bramie jego nieruchomości lub przedsiębiorstwa, a oprócz tego, b) w oddawczym urzędzie pocztowym (agencji).

Po dokonaniu tych czynności, pismo uważa się za prawnie doręczone.

Na zwrotnem potwierdzeniu doręczenia (odbioru) w ten sposób doręczonych pism, oznacza oddawczy urząd pocztowy (agencja) czas, miejsce i sposób doręczenia — poczem umieściwszy na niem odcisk datownika oraz podpis urzędnika — przesyła je niezwłocznie pod adresem nadawczego urzędu pocztowego (agencji),

celem doręczenia władzy lub urzędowi wysyłającemu za pokwitowaniem odbioru.

Pismo zaś złożone w urzędzie pocztowym (agencji) pozostaje tam przez 30 dni, w ciągu których może adresat je podjąć. Po upływie tego terminu urząd pocztowy (agencja) zwraca pismo władzy (urzędowi) wysyłającej z adnotacją, że w powyższym terminie pisma nie podjęto.

§ 11. Pisma niedoręczalne, to znaczy w wypadkach, gdy adresat zmarł, wyjechał z danej miejscowości na stałe, lub na czas dłuższy, bliżej nieokreślony, albo jest w danej miejscowości nieznany, zwraca się władzy (urzędowi) wysyłającej z dokładnem podaniem na odwrotnej stronie zwrotnego potwierdzenia doręczenia (odbioru) przyczyny niedoręczenia pisma, oraz uwag, ułatwiających odnalezienie adresata, gdyby uzyskanie potrzebnych do tego wiadomości w miejscu doręczenia było możliwe.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Minister Poczt i Telegrafów: **Boerner.**

(„Monitor Polski" Nr. 17 z 23 stycznia 1931 r., poz. 29).

83

(WYCIĄG)

Rozporządzenie

Ministra Skarbu z dnia 10 grudnia 1930 r. o uprawie tytoniu w roku 1931.

Na podstawie art. art. 6, 7 i 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytuniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zarządzam, co następuje:

§ 1. Uprawa tytoniu dozwolona jest na warunkach określonych w niniejszem rozporządzeniu w następujących okręgach:

I. w borszczowskim okręgu, obejmującym w województwie tarnopolskiem powiat borszczowski z wyjątkiem gminy Kapuścińce, wschodnią część powiatu zaleszczyckiego po zachodnie granice gmin Kasperowicze, Lesieczniki, Holihrady i Myszków, gminy Bosyry, Czarnokoniecka-Wola, Kociubińczyki i Zielona w powiecie kopyczynieckim i gminę Dawidkowice w powiecie czortkowskim;

II. w jagielnickim okręgu, obejmującym:

a) w województwie tarnopolskiem powiaty czortkowski i kopyczyniecki z wyjątkiem gmin, należących do okręgu borszczowskiego, powiat zaleszczycki z wyłączeniem wschodniej jego części, należącej do okręgu borszczowskiego i gminę Kapuścińce w powiecie borszczowskim;

III. w monasterzyskim okręgu, obejmującym:

a) w województwie tarnopolskiem powiaty buczacki i podhajecki;

IV. w tarnopolskim okręgu, obejmującym w województwie tarnopolskiem powiaty skałacki, tarnopolski, trembowelski i zbaraski.

§ 2. Ustalony na rok 1931 ogólny kontyngent uprawy tytoniu podlega rozdzieleniu pomiędzy poszczególne okręgi.

§ 3. Do uprawy tytoniu wymagane jest urzędowe pozwolenie.

Pozwolenie na uprawę tytoniu mogą otrzymać rolnicy, którzy:

1) posiadają zdolność do działań prawnych,

2) prowadzą gospodarstwa rolne zawodowo i samodzielnie w okręgach uprawy tytoniu, wymienionych w § 1,

3) zgłoszą uprawę tytoniu na przestrzeni gruntu, odpowiadającej conajmniej najniższemu wymiarowi plantacyj tytoniowych, ustanowionemu dla odnośnego okręgu uprawy w § 5.

Osobom, prowadzącym wspólne gospodarstwo rolne, może być udzielone tylko jedno pozwolenie na uprawę tytoniu.

§ 4. Od uprawy tytoniu wyklucza się:

1) osoby skazane prawomocnie za naruszenie przepisów:

a) w przedmiocie opłat celnych i obrotu towarowego z zagranicą,

b) w przedmiocie obrotu towarowego z W. M. Gdańskiem,

c) dla wołyńskiego i śląskiego okręgu uprawy,

2) osoby, które uprawiając tytoń w roku 1930 na podstawie urzędowego pozwolenia, nie stosowały się do przepisów o uprawie tytoniu lub zarządzeń, wydanych w przedmiocie uprawy tytoniu przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego i podległe jej urzędy, zakłady i organa.

§ 5. Najniższy wymiar przestrzeni gruntowej dla plantacyj tytoniu ustanawia się:

a) dla borszczowskiego i jagielnickiego okręgu uprawy tytoniu na 600 m^2,

b) dla monasterzyskiego i tarnopolskiego okręgu uprawy tytoniu na 800 m^2,

§ 6. Do udzielania pozwoleń na uprawę tytoniu powołane są:

1) dla borszczowskiego okręgu uprawy tytoniu — urząd wykupu tytoniu w Borszczowie,

2) dla jagielnickiego okręgu — urząd wykupu tytoniu w Jagielnicy,

3) dla monasterzyskiego okręgu — urząd wykupu tytoniu w Monasterzyskach,

4) dla tarnopolskiego okręgu — urząd wykupu tytoniu w Tarnopolu.

§ 7. Zgłoszenia o pozwolenie na uprawę tytoniu należy składać w urzędach względnie zakładach monopolu tytoniowego, wymienionych w § 6 najpóźniej do końca stycznia 1931 roku.

Zgłoszenie ma zawierać:

a) imię i nazwisko zgłaszającego się,

b) miejscowość, gminę, powiat,

c) przestrzeń gruntu, przeznaczoną pod uprawę,

d) dokładne określenie położenia gruntu, przeznaczonego pod uprawę,

e) oświadczenie zgłaszającego się, że obowiązuje się stosować do przepisów i zarządzeń dotyczących uprawy tytoniu.

§ 8. Pozwolenie na uprawę tytoniu ważne jest tylko dla tej osoby, na której nazwisko opiewa i na ten rok, na który zostało wydane.

§ 9. W razie zmiany użytkowcy gruntu, na którym tytoń jest uprawiany, wskutek sprzedaży, wydzierżawienia i t. p., plantator obowiązany jest pozwolenie na uprawę tytoniu oddać nowemu użytkowcy gruntu i o zaszłej zmianie donieść do 8 dni właściwemu organowi monopolu tytoniowego, wykonywującemu nadzór nad uprawą tytoniu. Na nowego użytkowcę gruntu przechodzą wszystkie prawa i obowiązki, połączone z posiadaniem pozwolenia.

Gdy posiadacz pozwolenia umrze, pozwolenie przechodzi na jego spadkobierców lub następców prawnych. O objęciu pozwolenia na uprawę tytoniu po zmarłym plantatorze obowiązani są jego spadkobiercy lub następcy prawni donieść właściwemu organowi monopolu tytoniowego, wykonywującemu nadzór nad uprawą tytoniu.

§ 10. Osoba, która zaniecha uprawy tytoniu, obowiązana jest bezzwłocznie zwrócić otrzymane pozwolenie na uprawę tytoniu organowi monopolu tytoniowego, wykonywującemu nadzór nad uprawą tytoniu, lub wprost urzędowi względnie zakładowi monopolu tytoniowego, który to pozwolenie wydał, oraz zaniechanie uprawy tytoniu usprawiedliwić.

§ 11. Plantator obowiązany jest uprawiać tytoń na gruncie, oznaczonym w pozwoleniu na uprawę tytoniu, i na takiej przestrzeni gruntowej, jaka wymieniona jest w pozwoleniu.

§. 12. Grunt poddany uprawie tytoniu winien stanowić jedną nierozdzielną całość oraz posiadać regularną figurę geometryczną, możliwie kształt prostokąta. Wyjątkowo może urząd względnie zakład monopolu tytoniowego, powołany do udzielenia pozwoleń na uprawę tytoniu, zewolić na uprawę tytoniu w dwóch lub więcej oddzielnych kawałkach gruntu, o wymiarach jednak nie mniejszych, jak połowa najniższego wymiaru, oznaczonego w § 5 dla plantacyj tytoniu.

§ 13. Zmiana gruntu, oznaczonego w pozwoleniu na uprawę tytoniu, na inny może nastąpić tylko za uprzedniem zezwoleniem urzędu względnie zakładu monopolu tytoniowego, który wydał pozwolenie na uprawę tytoniu. Podania o zezwolenie na zmianę gruntu, zgłoszonego pod uprawę tytoniu, na inny należy składać najpóźniej do dnia 15 maja 1931 r.

Uprawę tytoniu przez upoważnionego plantatora na innym gruncie, niż wymieniony w pozwoleniu na uprawę tytoniu, uważa się w myśl art. 60 ustawy karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 609) za niedozwoloną.

§ 14. Zwiększenie plantacji tytoniu powyżej wymiaru, oznaczonego w pozwoleniu na uprawę tytoniu, nastąpić może tylko za uprzedniem zezwoleniem urzędu względnie zakładu monopolu tytoniowego, który wydał pozwolenie na uprawę tytoniu.

Zezwolenie na powiększenie plantacyj tytoniowych mogą być udzielane najpóźniej do 15 maja 1931 r.

§ 15. Plantator, który zmniejsza plantację tytoniową poniżej przestrzeni, oznaczonej w pozwoleniu na uprawę tytoniu, obowiązany jest zawiadomić o tem najpóźniej do dnia 15 maja 1931 r. właściwy urząd względnie zakład monopolu tytoniowego. Zmniejszenie plantacji tytoniowej poniżej wymiaru, oznaczonego w pozwoleniu na uprawę tytoniu, bez ważnych powodów pociągnie za sobą wykluczenie plantatora od uprawy tytoniu w roku następnym.

§ 16. Zaniechanie uprawy tytoniu tudzież zmniejszenie plantacji tytoniu poniżej najniższego wymiaru przestrzeni gruntowej, wyznaczonego dla plantacji tytoniu w § 5 ulega, o ile nie zostanie usprawiedliwione, karze porządkowej z art. 62 ustawy karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 609) oraz pociąga za sobą wykluczenie plantatora od uprawy tytoniu w roku następnym.

Za usprawiedliwienie zaniechania uprawy tytoniu lub zmniejszenia plantacji tytoniu poniżej najniższego wymiaru przestrzeni gruntowej, oznaczonego dla plantacji tytoniu w § 5, uważa się przedstawienie przez plantatora dowodu, że poczyniono przygotowania do uprawy tytoniu w zgłoszonym rozmiarze, że jednak nie można było rozpocząć tej uprawy lub jej przeprowadzić we wskazanym wyżej rozmiarze wskutek wydarzeń, którym plantator nie mógł zapobiec, np. wskutek posuchy, powodzi, zniszczenia rozsady tytoniowej i t. p.

O tych wypadkach obowiązany jest plantator donieść w przeciągu 8 dni urzędowi względnie zakładowi monopolu tytoniowego, który wydał pozwolenie na uprawę tytoniu, wprost lub za pośrednictwem organu monopolu tytoniowego, nadzorującego uprawę tytoniu.

§ 17. Plantator obowiązany jest uprawiać tytoń gatunku, dozwolonego do uprawy w odnośnym okręgu względnie miejscowości, w szczególności zaś obowiązany jest użyć do uprawy nasienia, dostarczonego mu przez urząd lub zakład monopolu tytoniowego.

Nasienie do uprawy tytoniu wydają urzędy i zakłady monopolu tytoniowego bezpłatnie.

Plantacja innego gatunku tytoniu, aniżeli dozwolonego w odnośnym okręgu względnie miejscowości, podlega zniszczeniu, a plantator ulega karze porządkowej z art. 62 ustawy karnej skarbowej.

§ 18. Pozwolenie na uprawę tytoniu uprawnia plantatora do wyhodowania rozsady tytoniowej w rozsadnikach.

Rozsadę tytoniową może plantator odstępować innym plantatorom, posiadającym pozwolenie na uprawę tego samego gatunku tytoniu.

Po ukończeniu wysadzania roślin tytoniowych w grunt, najpóźniej do dnia 15 czerwca 1931 r., obowiązany jest plantator rozsadę tytoniu, pozostałą w rozsadnikach, zniszczyć.

§ 19. Uprawa innych ziemiopłodów pomiędzy roślinami tytoniowemi jest zakazana.

§ 20. Produkcja liści odrostowych jest zabroniona. Wyjątkowo w razie zniszczenia liści pierwotnych roślin tytoniowych wskutek klęsk elementarnych, może plantator uzyskać pozwolenie na produkcję liści odrostowych, jeżeli zniszczenie to miało miejsce przed 15 sierpnia 1931 r. Pozwolenie na uprawę liści odrostowych wydaje urząd względnie zakład monopolu tytoniowego, który udzielił pozwolenia na tę uprawę tytoniu.

§ 21. Plantatorzy tytoniu obowiązani są pędy boczne i kwiaty roślin tytoniowych obłamywać.

§ 22. Łodygi tytoniowe i inne części rośliny tytoniowej, niepodlegające wykupowi, obowiązany jest plantator natychmiast po zbiorze liści, a najpóźniej do dnia 15 października 1931 r., zniszczyć w sposób, wykluczający ich użycie do celów, zabronionych ustawą o monopolu tytoniowym.

§ 23. Produkcja nasienia tytoniowego dozwolona jest tylko na zamówienie urzędu względnie zakładu monopolu tytoniowego, który wydał pozwolenie na uprawę tytoniu.

W razie zamówienia nasienia plantatorzy obowiązani są zgodzić się na wybór potrzebnej ilości roślin nasiennych na ich plantacjach oraz zastosować się do wskazówek, udzielonych przez organa monopolu tytoniowego w przedmiocie produkcji nasienia tytoniu.

§ 24. Plantatorzy tytoniu obowiązani są oznaczyć plantację tytoniu tablicami, wskazującemi imię i nazwisko plantatora oraz numer pozwolenia na uprawę tytoniu.

§ 25. Do czasu odstawienia zbioru tytoniu monopolowi tytoniowemu plantator obowiązany jest donieść w ciągu 8 dni właściwemu organowi monopolu tytoniowego, wykonywującemu nadzór nad uprawą tytoniu, o każdem elementarzem lub innem bez winy jego powstałem zdarzeniu, które spowodowało utratę, zniszczenie lub uszkodzenie uprawianego przez niego tytoniu.

§ 26. Plantatorom tytoniu zabrania się wynoszenia lub wywożenia wyprodukowanego tytoniu poza obręb własnych zabudowań gospodarskich, aż do dnia dostawy tytoniu monopolowi tytoniowemu do wykupu.

Oddanie liści tytoniowych do suszenia lub przechowania poza obręb zabudowań gospodarskich plantatora nastąpić może tylko za zezwoleniem urzędu względnie zakładu monopolu tytoniowego, który wydał pozwolenie na uprawę tytoniu.

§ 27. Sposób uprawy, zbioru, suszenia i przygotowania tytoniu do dostawy monopolowi tytoniowemu określają odrębne instrukcje i zarządzenia.

Plantator tytoniu obowiązany jest stosować się ściśle do postanowień tych instrukcyj i zarządzeń oraz do wskazówek i pouczeń, udzielanych na ich podstawie przez organa monopolu tytoniowego.

§ 28. Plantatorzy obowiązani są dostawić zbiór tytoniu w całości w celu odsprzedaży monopolowi tytoniowemu do miejsc wykupu w terminach, wyznaczonych przez zarząd monopolu tytoniowego. Za dowóz tytoniu do miejsca wykupu otrzymają plantatorzy stosowne wynagrodzenie.

§ 29. Normy oceny tytoniu, ceny jego wykupu, miejsca i terminy dostawy, wysokość wynagrodzenia za dowóz tytoniu do miejsc wykupu ustali odrębne zarządzenie.

§ 30. Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego udzielać może:

a) upoważnionym plantatorom tytoniu, którzy uprawiają tytoń na przestrzeni gruntu, przewyższającej najniższy wymiar oznaczony w § 5 bezprocentowe zaliczki pieniężne na rachunek należności za tytoń, odstawiony monopolowi tytoniowemu,

b) upoważnionym plantatorom tytoniu, którzy zobowiążą się uprawiać tytoń przez okres przynajmniej 5 lat na przestrzeni powyżej 1 ha, długoterminowe oprocentowane pożyczki na pokrycie wydatków inwestycyjnych, połączonych z uprawą tytoniu.

§ 31. Tytoń, uprawiany bez urzędowego zezwolenia albo na innym gruncie, niż w pozwoleniu wymienionym, podlega zniszczeniu.

Urzędy i zakłady monopolu tytoniowego mogą stosownie do postanowienia art. 58 ustawy karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. udzielać osobom winnym niedozwolonej uprawy tytoniu, dodatkowe pozwolenia na uprawę tytoniu, jeżeli osoby te posiadały wszystkie warunki uzyskania we właściwym czasie pozwolenia na tę uprawę, i jeżeli przestrzeń gruntu, zajętego pod uprawę tytoniu wynosi co najmniej najniższy wymiar, wyznaczony w § 5 dla odnośnego okręgu uprawy tytoniu, oraz jeżeli gatunek uprawianego tytoniu dozwolony jest do uprawy w odnośnym okręgu względnie miejscowości.

§ 32. Uprawa tytoniu podlega urzędowemu nadzorowi. Nadzór ten wykonywują urzędy i zakłady monopolu tytoniowego w przydzielonych im okręgach uprawy tytoniu i podległe im organa (instruktorzy uprawy tytoniu) oraz władze skarbowe z działu podatków pośrednich (akcyz) i monopolów i organa wykonawcze tych władz.

Urzędy i zakłady monopolu tytoniowego i podległe im organa nadzorcze czuwają nad tem, by plantatorzy stosowali się ściśle do przepisów i zarządzeń, wydanych w przedmiocie uprawy tytoniu, oraz udzielają im w sprawach uprawy tytoniu pouczeń i wskazówek.

Prócz tego organa nadzorcze monopolu tytoniowego spełniają wszelkie czynności, mające na celu zabezpieczenie całości zbioru tytoniu dla monopolu tytoniowego, a w szczególności przeprowadzają pomiary plantacyj tytoniowych, oszacowanie spodziewanego zbioru liści tytoniowych, kontrolują zapasy tytoniu po zbiorze i t. p.

Organa, powołane do wykonywania nadzoru nad uprawą tytoniu, uprawnione są do wstępu na grunty oraz do wszystkich budynków, w których tytoń jest przechowywany. Czynności te należy wykonywać w obecności plantatora lub jego rodziny.

Sposób wykonywania nadzoru nad uprawą tytoniu, przez władze skarbowe oraz ich organa wykonawcze określają odrębne przepisy.

§ 33. Na zasadzie art. 21 ustawy o monopolu tytoniowym wójtowie (naczelnicy gmin) obowiązani są wspierać organa, powoływane do wykonywania nadzoru nad uprawą tytoniu, w wykonywaniu ich czynności i uczestniczyć na żądanie tych organów w ich czynnościach, wreszcie podawać zgodnie z prawdą informacje w sprawach uprawy tytoniu.

Zarządom gmin wypłacać będzie Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego za każdy dzień asystencji, udzielonej na żądanie organów nadzorczych monopolu tytoniowego, wynagrodzenie w wysokości 5 złotych.

§ 34. Dla celów doświadczalnych i próbnych może Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego według własnego uznania udzielać pozwolenia na uprawę tytoniu na całym obszarze Państwa.

Warunki uprawy tytoniu dla powyższych celów określi w każdym poszczególnym wypadku Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Państwowe zakłady naukowe i szkoły rolnicze, tudzież zarządy publicznych ogrodów botanicznych mogą uprawiać tytoń w powyższych celach bez formalnego pozwolenia, obowiązane są jednak zawiadomić o tem Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego najpóźniej do końca czerwca 1931 r.

§ 35. Zezwala się na uprawę w celach zdobniczo-ogrodniczych odmian rośliny tytoniowej: Nicotiana affinis vel alata, Nicotiana Sanderae vel Sanderiana, purpurea i rosea, Nicotiana glauca, tudzież Nicotiana calossea (Nicotiana albo Lehmania tomentosa). Osoby, które wymienione rośliny zasadziły i pielęgnują, obowiązane są zawiadomić o tem najpóźniej do końca czerwca 1931 r. miejscowo właściwy organ kontroli skarbowej. Zaniechanie doniesienia pociągnie za sobą karę, przewidzianą w art. 62 ustawy karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105 poz. 609).

§ 36. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
Ignacy Matuszewski.

(Dz. U. R. P. z dnia 15 stycznia 1931 r. Nr. 3. poz. 15).

84

Pismo okólne

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 5 marca 1931 r., L. AO. 1532/31 do Panów Starostów Powiatowych Województwa Tarnopolskiego w sprawie ustalenia terminu spłaty pożyczek, udzielonych na odbudowę kraju.

Ministerstwo Robót Publicznych reskryptem z dnia 26 lutego 1931 r., L: VIII 385/31 zawiadomiło, że w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu wyrażonem w piśmie z 5 lutego 1931 r., N. D. III. 1/4/31 prolongowało **do dnia 1 czerwca 1931 r.** termin spłaty I raty tych pożyczek, udzielonych na odbudowę kraju, co do których wnioski o umorzenie (ponad 50% względnie 70%) zostały już skierowane lub mają być skierowane przez Urzędy Wojewódzkie do Ministerstwa Robót Publicznych i dla których termin zwrotu I raty przypadał na dzień 1 grudnia 1927, 1928, 1929 i 1930 r.

Powyższa prolongata obejmuje również i te pożyczki, co do których umorzanie należy do kompetencji Urzędów Wojewódzkich (do 50% względnie 70%), a które nie zostały dotychczas rozpatrzone w Wojewódzkich Komisjach.

Zarazem Ministerstwo Robót Publicznych zezwoliło na odpisanie zaległych odsetek za okres prolongaty, zastrzegając jednak zaliczenie przy spłacie I raty tych odsetek, jakie przypadałyby do zapłacenia, gdyby dłużnik zaczął spłacać w normalnym terminie w myśl art. 12 ustawy z 6 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 492), t. j. w trzecim roku po dokonaniu odbudowy, względnie po wpłaceniu całej sumy na odbudowę pożyczki. Terminy płatności następnych rat odnośnych pożyczek należy obliczać od dnia nowoustanowionego terminu płatności I raty, t. j. od 1 czerwca 1931 r.

O tem zawiadamiam Pana Starostę powołując się na tut. okólnik z dnia 28 września 1929 r., L: AD. 7159 z poleceniem bezzwłocznego przesłania do Państwowego Banku Rolnego we Lwowie wykazu tych dłużników ubiegających się o umorzenie pożyczek na odbudowę, których podania nie zostały jeszcze rozpatrzone w Pożyczkowych Komisjach Powiatowych, a których płatność przypada w terminach podległych wyżej oznaczonej prolongacie.

Ponieważ ustalony niniejszem zarządzeniem termin spłaty rat pożyczek jest ostateczny, zechce Pan Starosta tak pokierować pracami tamtejszej Powiatowej Pożyczkowej Komisji Odbudowy, aby podania o umorzenie pożyczek były załatwiane w przyspieszonem tempie.

Wojewoda: **Moszyński.**

85

Pismo okólne

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 7 marca 1931 r., L. ZS. 492/31 do Panów Starostów Powiatowych Województwa Tarnopolskiego w sprawie uporządkowania sanitarnego Województwa.

Wobec zbliżającej się wiosny, a zatem pory roku, nadającej się już do rozpoczęcia wzmożonej działalności sanitarno-porządkowej w gminach miejskich i wiejskich, polecam w ślad za okólnikiem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 5 października Nr. 1246/29 oraz okólnikami tutejszymi z dnia 16 kwietnia i 17 maja 1930 r., L: ZP. 1066 wszcząć odpowiednią energiczną akcję celem usunięcia istniejących jeszcze usterek, przyczem należy zwracać szczególną uwagę w gminach miejskich:

1) by wszystkie domy, wymagające odnowienia, zostały odnowione,

2) by każdy dom zaopatrzony został w celowo urządzony ustęp i śmietnik,

3) by dziedzińce, podwórza i chodniki były w odpowiednim stanie i należycie utrzymywane,

4) by gminy miejskie zaopatrzone były w dostateczną ilość higjenicznie urządzonych, numerowanych studzien oraz, by istniejące urządzenia wodociągowe były w należytym stanie utrzymywane,

5) by wszystkie zajazdy, postoje fur i targowice miały nawierzchnię twardą, znajdowały się o ile możności poza śródmieściem i zaopatrzone były w odpowiednie ustępy publiczne,

6) by miejsca na zwózkę śmieci oraz grzebowiska były w dostatecznej odległości od domów mieszkalnych oraz ulic publicznych,

7) by w dalszym ciągu kontynuowano zadrzewienie placów i ulic,

8) by hotele, fryzjernie oraz wszelkie zakłady wyrobu i sprzedaży artykułów spożywczych (jatki, masarnie, młyny, piekarnie, fabryki wody sodowej, restauracje i t. p.) zostały gruntownie uporządkowane i stale w odpowiedniej czystości utrzymywane,

9) by stragany z artykułami spożywczemi były tak urządzone, aby kurz uliczny nie zanieczyszczał artykułów spożywczych.

W gminach wiejskich należy zwrócić uwagę:

1) by podwórza i dziedzińce były czysto utrzymywane,

2) by gnojowiska mieściły się w odpowiednich dołach, wyłożonych wewnątrz gliną, oddzielonych od reszty podwórza, przynajmniej wałem ziemnym, w dostatecznej odległości od studni oraz by gnojówka nie przelewała się na gościniec lub podwórze,

3) by każde gospodartwo zaopatrzone było w celowo urządzony ustęp,

4) by każda miejscowość zaopatrzona była w dostateczną ilość higjenicznie urządzonych numerowanych studzien,

5) by zakłady wyrobu i sprzedaży artykułów spożywczych były odpowiednio urządzone i czysto utrzymane.

Zechce zatem Pan Starosta wydać odpowiednie zarządzenie celem wzmożenia akcji sanitarno-porządkowej obwieszczeniami, zawierającymi odpowiednie pouczenia oraz niezwłocznem uruchomieniem komisji sanitarnych miejskich i wiejskich, które jak najczęściej i systematycznie kontrolowałyby stan sanitarny odnośnych miejscowości.

W związku z wymienioną akcją należy jak najbardziej wzmódz pracę sanitarną lekarzy okręgowych i miejskich jak również kontrolora sanitarnego w terenie.

Wszelkie prace w zakresie sanitarno-porządkowym lekarze okręgowi i miejscy mają notować w swych księgach ewidencyjnych, zas lekarz powiatowy w notatniku urzędowym, a kontrolor sanitarny w swym dzienniku urzędowym.

Ze względu na ciężkie obecnie stosunki ekonomiczne należy w całej tej akcji nie stosować zbytnio kar administracyjnych, a działać więcej ciągłemi pouczeniami i upomnieniami; kary natomiast stosować tylko wobec opornych.

Polecam, aby od dnia 1 maja 1931 r. lekarz powiatowy przedkładał ilościowe sprawozdanie miesięczne według następującego wzoru:

Miejscowość:	Rodzaj i ilość obejrzanych objektów	Rodzaj i ilość zakwestjonowanych objektów	Rodzaj i ilość uporządkowanych objektów	Rodzaj i ilość zamkniętych objektów	Ilość osób administracyjnie ukaranych

Wojewoda:
w z. **Dziewałtowski-Gintowt**
Wicewojewoda.

86

Orzeczenia

Wojewody Tarnopolskiego o uznaniu lasów za ochronne.

1) Z dnia 6 marca 1931 r., L. Rol. 2486/30.

Na podstawie art. 26 p. g., art. 19 i art. 35 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o zagospodarowaniu lasów niestanowiących własności Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 504) uznaję za ochronny las w gm. kat. **Kozina**, powiatu skałackiego, — własność p. Mykiety Gabryluka, — na pk. 239 o pow. 1·0854 ha.

2) Z dnia 6 marca 1931 r., L. Rol. 2486/30.

Na podstawie art. 26 p. g., art. 19 i art. 35 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o zagospodarowaniu lasów niestanowiących własności Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 504) uznaję za ochronny las położony w gminie kat. **Kozina**, pow. skałackiego, — własności p. Wiktora Kornbergera, — na p. k. 252/3 i 252/4 o łącznej powiarzchni 6·86 ha.

3) Z dnia 13 marca 1931 r., L. Rol. 364/31.

Na podstawie art. 26 p. g., art. 19 i art. 21 rozp. Prez. Rzpltej z dnia 24 czerwca 1927 r. (Dz. U. Nr. 57, poz. 504) uznaję za ochronny las, — własności P. P. Adolfa i Marji Bocheńskich, — w gminie kat.

Wołochy	na pk.	940/1	o powierzchni	0·4945	ha
„	„	954/5	„	309·7141	„
„	„	957/1	„	39·9606	„
„	„	955	„	0·9333	„
Hucisko Brodzkie		260	„	32·3446	„
„		363/2	„	9·4304	„
„		364/1	„	22·4205	„
„		864 i 877	„	43·5507	„
„		902/1	„	98·2209	„
„		915	„	0·5355	„
Ponikwa Wielka		369/1	„	14·0645	„
„		370	„	0·2536	„
		Razem	. .	571·9232	ha

W powyższym lesie zabraniam dokonywania wyrębów zrębami zupełnemi.

Wojewoda: **Moszyński.**

87

Orzeczenia

Wojewody Tarnopolskiego o uznaniu lasów za ochronne.

1) Z dnia 25 lutego 1931 r., L. Rol. 2680/30.

W uzupełnieniu orzeczenia z dnia 16 lutego 1931 r., L. Rol. 2680/30 i na podstawie art. 26 p. g., art. 19 i art. 35 rozp. Prez. Rzpltej z dnia 24 czerwca 1927 r. (Dz. U. Nr. 57, poz. 504) uznaję za ochronny las w gm. kat. **Łopatyn**, pow. radziechowskiego, — własność Spółki „Państwo Łopatyn“, — na części płd. pk. 4169/10 o pow. ok. 14·39 ha.

Suma ogólna obszaru leśnego uznanego za ochronny na wstępie podanem orzeczeniem nie zmieni się i stanowi 89·19 ha.

2) Z dnia 10 marca 1931 r., L. Rol. 151/31.

Na podstawię art. 26 p. g., art. 19, art. 21 i 35 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o zagospodarowaniu lasów niestanowiących własności Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 504) uznaję za ochronny las gminy **Litowisko**. powiatu brodzkiego,

na pk.	2361/3	o powierzchni	0·3870	ha
„	2361/2	„	15·1821	„
„	2571	„	28·0720	„
Razem		. .	43·6411	ha.

W lesie uznanym za ochronny zabrania się wyrębu zrębami czystemi.

Wojewoda:
w z. **Dziewałtowski-Gintowt,**
Wicewojewoda.

88

Ogłoszenie

o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

P. Prezydent Rzeczypospolitej zarządzeniem z dnia 19 marca 1931 r. nadał na zasadzie art. 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1923 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 62, poz. 458) po raz pierwszy

Złoty Krzyż Zasługi

p. Arturowi **Potockiemu,** rolnikowi w Buczaczu — za zasługi na polu przysposobienia wojskowego i pracy społecznej oraz p. Bolesławowi Zygmuntowi **Rzewuskiemu,** kandydatowi notarjalnemu w Czortkowie — za zasługi na polu przysposobienia wojskowego.

89

Ogłoszenie

o nadaniu Srebrnego Krzyża Zasługi.

Pan Prezes Rady Ministrów zarządzeniem z dnia 19 marca 1931 r. nadał na zasadzie art. 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1923 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 62, poz. 458) po raz pierwszy

Srebrny Krzyż Zasługi

p. Janowi **Chodzickiemu,** malarzowi kościelnemu w Czortkowie — za zasługi na polu przysposobienia wojskowego oraz p. Stanisławowi **Jarońskiemu,** kupcowi w Kozowej, powiatu brzeżańskiego, p. Zbigniewowi **Przybysławskiemu,** prawnikowi w Złoczowie oraz p. Tytusowi **Rozkoszowi,** sekretarzowi Wydziału Rady Powiatowej w Brzeżanach — za zasługi na polu wychowania fizycznego.

90

Ogłoszenia

o rozwiązaniu stowarzyszeń na terenie Województwa Tarnopolskiego.

1) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody tarnopolskiego z dnia 31 grudnia 1930, LB. 5497/50 zostało rozwiązane stowarzyszenie „Koło Towarzystwa Ochrony dzieci i opieki nad młodzieżą“ w Krzywem, powiat brzeżański.

2) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 19 grudnia 1928 r., L. BP. 9934/28 zostało rozwiązane stowarzyszenie gimnastyczno-pożarnicze „Łuh“ w Kalnem, powiat brzeżański. (L. B. 4279/31).

3) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 24 sierpnia 1928 r., L. B. 7793 zostało rozwiązane stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Kozówce, powiat brzeżański (L. B. 3707/30).

4) Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Czanyżu, powiat kamionecki uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 14 stycznia 1931, rozwiązało się. (L. B. 718/31).

5) Stowarzyszenie „Czytelnia Proświty“ w Bokowie, pow. podhajecki uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 4 listopada 1930 r. rozwiązało się. (L. B. 5943/30).

6) Stowarzyszenie „Czytelnia Proświty“ w Szumlanach, powiat podhajecki, uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 19 października 1930 r. rozwiązało się. (L. B. 5944/30).

7) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 16 stycznia 1929, L. BP. 287/29 zostało rozwiązane Stowarzyszenie J. L. Pereca w Tarnopolu. (L. B. 161/31).

8) Stowarzyszenie „Czytelnia Proświty“ w Ostałcach ad Suszczyn, powiat tarnopolski uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 2 października 1930 rozwiązało się. (L. B. 716/31).

9) Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Małaszowcach, powiat tarnopolski uchwalą Walnego Zdromadzenia członków z dnia 8 lutego 1931 r., rozwiązało się. (L. B. 4863/30).

10) Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Ostalcach ad Suszczyn, powiat tarnopolski uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 2 października 1930 r., rozwiązało się. (L. B. 4962/30).

11) Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Proniatynie, powiat tarnopolski uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 9 lutego 1931 r., rozwiązało się. (L. B. 4866/30).

12) Prawomocnem orzeczeniem Wojewody Tarnopolskiego z dnia 21 lipca 1930 r., L. B. 2939/30 zostało rozwiązane stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Romanówce powiat trembowelski. (L. B. 587/31).

13) Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Obodówce, powiat zbaraski uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 15 stycznia 1931 r., rozwiązało się (L. B. 660/31).

14) Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Ochrymowcach, powiat Zbaraż uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z roku 1927, rozwiązało się. (L. B. 5856/30).

15) Stowarzyszenie pożarniczo-gimnastyczne „Łuh“ w Szelpakach, powiat zbarazki uchwałą Walnego Zgromadzenia członków z dnia 23 października 1930 r. rozwiązało się. (L. B. 633/31).

91

Ogłoszenie

o odebraniu debitu pocztowego czasopismom, drukom i broszurom. (L. B. 722, 612, 844, 1036).

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 33 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisòw prasowych (Dz. pr. p. Nr. 14,

poz. 186) oraz § 26 ustawy prasowej z dnia 17 grudnia 1862 (Dz. Pr. p. Nr. 6/1863) odebrało debit pocztowy;

1) czasopismu wydawanemu w Chicago w języku ukraińskim pt. „Ukraina“;

2) czasopismu wydawanemu w Berlinie w języku niemieckim pt. „Informationsdienst des europäischen Bauern Komitets;

3) drukowi wydanemu w Kownie w 1930 r. przez Związek wyzwolenia Wilna w języku litewskim pt. „Kaip lenkinta Vilniaus Krastas“ (jak polonizowano Wileńszczyznę) autora Petrasa Ruseckasa;

4) drukowi wydanemu w Charkowie przez wydawnictwo „Proletarij“ w języku ukraińskim autora Leonida Skripnika pt. „Inteligent ekranizowanyj roman na szist czastin z prołehom ta epiłohom“;

5) drukowi wydanemu w Berlinie pimem maszynowem chemicznie powielonem w języku ukraińskim w marcu 1930 r. p. t. „Biuleteń Hetmanśkoj Uprawy Objednanych Chliborobskich ta innych kłasowych organizacji;

6) drukowi wydanemu w Kijowie w r. 1930 przez „Masa“ w języku ukraińskim, ułożonem przez Wasyla Atamaniuka p. t. „Satyra i humor w ukraińskoj literaturi — almanach deklamator;

7) czasopismu wydawanemu w Kownie w języku litewskim p. t. „Pavasaris“ (Wiosna“;

8) czasopismu wydawanemu w Kownie w języku litewskim p. t. Janncji Lictuva“ (Młoda Litwa);

9) drukowi wydanemu w języku ukraińskim w 1921 r. w Wiedniu przez Rząd zachodnio-ukraińskiej Narodowej Republiki, p. t. „Kriwawa Kniga“ (Krwawa księga);

10) drukowi wydanemu w języku ukraińskim w roku 1930 w Winnipeg (Ameryka) przez Sojuz Ukrainciw samostijnykiw p. t. „Nowa chwila czerwonoho teroru na Ukraini“ autora Wasyla Swistuna;

11) czasopismu wydawanemu w Charkowie w języku ukraińskim p. t. „Kooperatywna fabryka“;

12) czasopismu wydawanemu w Moskwie w języku rosyjskim p. t. „Internationalnyj majak“;

13) czasopismu wydawanemu w Czerniowcach w języku ukraińskim p. t. „Nowe Żyttja“.

92

Ogłoszenie

o wydaleniu cudzoziemców z granic Rzeczypospolitej. (L. B. 708, 336, 348, 287, 375, 928, 957/31).

Wydaleni zostali:

1. Kozłowska Anna, lat 28, urodz. w m. Osipowicze ziemia Mińska, Z. S. S. R., — do Rosji (decyzja Wojewody Białostockiego z 16 IV 1930, Nr. B. P. IV/1/d/4);

2. Zyszko Tatjana, urodz. w 1889 r., córka Aleksija i Maryny, zamieszkała we wsi Bajki, gminy Różańskiej pow. kosowskiego (decyzja Starosty pow. w Kosowie-Pol. z 15 I 1931 r., Nr. III-11);

3, Kiryłow Michał, urodz. 23 V 1910 r. w m. Grozi, guber. Tambowskiej (Rosja), syn Olgi Kiryłowej, zamieszk. w m. Roś, pow. wołkowyskiego (decyzja Wojewody Białostockiego z 23 I 1931 r. Nr. B. P. IV/1/d/14/30);

4. Kołesnyk Dmytro, 23 lat, urodz. w Wereczance—Bukowina. zamieszk. w Stryju — do Rumunji (decyzja Starosty pow. w Stryju z 5 XII 1930, Nr. 8617);

5. Kmittel Otto, urodz. w 1903 r., w Niecpol—Rumunja, zamieszk. w Nadwórnie — do Rumunji (decyzja Starosty pow. w Nadwórnie z 2 II 1930, Nr. III-2/C/7);

6. Bedros Leon, urodz. w 1902 r. w Reszkanowska, p. Betz, Ręmunja, zamieszk. w Stanisławowie — do Rumunji (decyzja Starosty stanisławowskiego z 29 X 1930, Nr. 8339/Be);

7. Cybulak Gawryło, urodz. w 1900 r. w Colencantor, pow. Chocin, Rumunja, zamieszk. w Stanisławowie — do Rumunji (decyzja Starosty w Stanisławowie z 4 XII 1930, Nr. 9184/Cy);

8. Kozmulak Benedykt, urodz. w 1896r. w Hrobance, pow. Nowa Ostrawa, Czechosłowacja, zamieszk. w Stanisławowie — do Rumunja (decyzja Starosty w Stanisławowie z 29 XII 1930, Nr. 9814/Ko);

9. Holbo Józef, urodz. w 1900 r. w Dévavónya, Węgry, zamieszkały w Śniatynie — do Rumunji (decyzja Starosty w Śniatynie z 22 X 1930, Nr. 9609/Ho);

10. Knittel Gustaw, urodz. w 1902 r. w Żduzolowiczu, Bośnia, zamieszknły w Śniatynie — do Rumunji (decyzja Starosty w Śniatynie z 5 XI 1930, Nr. 4666/Ki);

11. Knittel Wilhelm, urodz. w 1904 r. w Meiybroda, Rumunja, zamieszkały w Śniatynie — do Rumunji (decyzja Starosty w Śniatynie z 5 XI 1930, Nr. 4666/Ki);

12. Kostaszczuk Katarzyna, urodz. w 1912 r. w Wasskowcach, Rumunja, zamieszk. w Śniatynie — do Rumunji (decyzja Starosty w Śniatynie z 11 XI 1930, Nr. 4738/Ko);

13. Sopik Łukasz, urodz. w 1873 r. w Komnia, Morawy, zamieszk. w Stryju — do Czechosłowacji (decyzja Starosty w Stryju z 4 X 1930, Nr. 5139);

14. Kora Stanisław, urodz. w 1910 r. w Bernie, zamieszkały w Nadwórny — do Czechosłowacji (decyzja Starosty w Nadwórny z 7 X 1930, Nr. III-P. 9/99);

15. Karhan Alojzy, urodz. w 1876 r. w Heusbar, Czechosłow., zamieszk. w Stanisławowie — do Czechosłowacji (decyzja Starosty w Stanisławowie z 10 XI 1930, Nr. 8587/Ka);

16. Leiss Wilhelm, urodz. w 1893 r. w Tenbla, Czechosłow., zamieszk. w Hołowsku pow. Turka — do Czechosłowacji (decyzja Starosty w Turce z 9 XII 1930, IV/18/La);

17. Facioto Józef, urodz. w 1892 r. we Wioszech, zamieszk. w Turce — do Włoch (decyzja Starosty w Turce z 1 X 1930, B. P. 1708/30);

18. Facioto Wilhelm, urodz. w 1900 r. we Włoszech, zamieszk. w Turce — do Włoch (decyzja Starosty w Turce z 1 X 1930, B. P. 1708/30);

19. Broll Jan, urodz. w 1888 r. w Prusach, zamieszk. w Jaworze, pow. Turka — do Niemiec (decyzja Starosty w Turce z 9 XII 1930, Nr. 3992/Bo);

20. Bartman Dominik, urodz. w 1891 r. na Węgrzech, zamieszkały w Śniatynie — do Rumunji (decyzja Starosty w Śniatynie z 8 XI 1930, Nr. 4723/Ba);

21. Poppa Józef, lat 21, urodz. w Miskolcz, zamieszk. w Śniatynie — do Rumunji (decyzja Starosty w Śniatynie z 12 XII 1930, Nr. 5029/Po);

22. Lurzyński Jan, rolnik, urodz. 10 VI 1884 r., przynależny do Rosji (decyzja Starosty w Kielcach z 9 X 1930 r. Nr. 13614/Lu);

23. Gajkin Aleksander, urodzony i przynależny do Rosji, rolnik (decyzja Starosty w Lidzie z 11 X 1930 r. Nr. 8641/II);

24. Kuczura Jan, robotnik, lat 22, przynależny do Rosji (decyzja Starosty w Grodnie z 25 X 1929 r., Nr. III-18/29);

25. Kozakow Aleksy, lat 37, rolnik, przynależny do Rosji (decyzja Starosty w Stołpcach z 27 XII 1930 r., Nr, 6477/11/K);

26. Paskliński Jakób, urodz. 20 V 1898 r. w Kijowie, zamieszkały we Lwowie (decyzja Wojewody Lwowskiego z 27 II 1931 r., L. B. P. 17/obc./31);

27. Gniłomielow Aleksander, urodzony 25 VI 1891 r. w m. Buzułuk, Rosja, zamieszk. w Grodnie (decyzja Wojewody Białostockiego z 4 III 1931 r., Nr. B. A. I/6/3);

Powyższe podaje się do wiadomości celem wysiedlenia wymienionych osób z granic Państwa w razie ujawnienia ich pobytu na terenie Województwa Tarnopolskiego.

93

Ogłoszenie

o cofnięciu decyzji w sprawie wydalenia cudzoziemców z granic Rzeczypospolitej. (L. B. 674 i 675/31).

1) Decyzja Wojewody Poleskiego z dnia 5 sierpnia 1930 r., Nr. IV. BP. 1 c/12 w sprawie wydalenia cudzoziemca Jefima Szmitowa (Szmidowa) z granic Państwa, ogłoszona w Tarnopolskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 13 z dn. 1 X. 1930 r. pod poz. 297 (strona 212) punkt 11) — została uchylona.

2) Decyzja Wojewody Poleskiego z dnia 20 października 1930 r., Nr. IV. BP. 1 c/30 w sprawie wydalenia cudzoziemca Michała Kluczanowicza z granic Państwa, ogłoszona w Tarnopolskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 2 z dn. 1 II. 1931 r. pod poz. 31 (strona 25) punkt 1) — została uchylona.

94

Ogłoszenie

Wojewody Tarnopolskiego z 23 marca 1931 r., L. P. S. 1328, dotyczące przestrogi przed osobami wyłudzającemi wsparcia.

Według doniesień kompetentnych władz, niżej wymienione osoby czują wstręt do pracy, włóczą się z miejsca na miejsce i wyłudzają pod rozmaitymi pozorami wsparcia (np. na powrót do miejsca zamieszkania, na utrzymanie i t. p.) na rachunek gmin przynależności, względnie obowiązanych do stałej opieki:

1) Stefan Domek, urodz. w 1882 w Skorodyńcach, pow. Czortków i tam przynależny w Wojew. Tarnopolskiem;

2) Kałosza Bazyli s. Eljasza, ze wsi Zajamno; gminy Stołpce, pow. Stołpce, Wojew. Nowogródzkie,

3) Twardowski Dominik, syn, Gawryły i Marjanny, ur. w 1901 r. w Nowym Zawodzie, pow. Żytomierski, obywatel rosyjski;

4) Lange Jerzy Franciszek, syn Jana i Ludwiki, ur. w 1909 r., z zawodu robotnik, i

5) Lange Tadeusz Stanisław, syn Jana i Ludwiki, ur. w 1907, z zawodu rzeźnik, zam. w Pruszkowie pow. Warszawskiego;

6) Eigner Walery Franciszek, b. mieszkaniec wsi Józefów, gm. Jabłonna;

7) Chojnacki Jan, syn Andrzeja i Julji, urodz. w 1879 w Pruszkowie ul. Promyka;

8) Bąkiewicz Edward, syn Franciszka i Izabeli, żona Zofja i córka Helena, zamieszkali we wsi Karolówka, dawniej gm. Okuniew;

9) Wysocki Juljan, syn Adama i Rozalji, urodz. w 1899 r., ze wsi Opol, gmina Beżdziesz, pow. Drohiczyn;

10) Kierkowski Marjan, syn Jana i Zofji, ur. w 1900 lub 1901 r. w Słobódce dolnej, pow. Buczacz i tam zamieszkały;

11) Józef Kuraś, syn Wojciecha i Katarzyny, ur. w 1902 r. w Pilchowie, pow. Tarnobrzeg, żonaty;

12) Jurek Antoni, syn Błażeja i Marji, ur. w 1900 r. w Barszczowicach, pow. Lwów;

13) Moskwa Karol, syn Antoniego, ur. w 1899 r. w Skolem, przynależny do gm. Zaborowia, pow. Strzyżów;

14) Kilar Leon, syn śp. Andrzeja i Marji ur. 24/II 1905 r. w Olchowcach, pow. Sanok;

15) Günzberg Adam, syn Ozjasza i Heleny, ur. 9/III 1905 r. w Lisku;

16) Budowski Kazimierz, syn Wojciecha i Zofji, ur. 1883 w Swilczy, pow. Rzeszów;

17) Buszczak Wasyl, ur. w 1899 w Wołoskowie, syn Jana i Ewy;

18) Sanocki Stefan, syn Jana i Zofji, ur. w Dobrowlanach, pow. Bóbrka;

19) Krzanowski Wincenty, ur. 8/I 1894 r., syn Józefa i Katarzyny, przynal. do gm. Hermanowa, pow. Rzeszów;

20) Krokaskyj Iwan, syn Mikołaja i Marji, ur. 21/III 1891 r. w Horożance wiel., pow. Rudki, zam. w Lipicach, pow. Drohobycz;

21) Michał Chambellan recte Michał Czerwiec, ze wsi Jakubowiec, gm. Ożarów, pow. Opatów;

22) Sroczyński Stefan, ur. 16 sierpnia 1930 r. w Brzeziu, pow. Środa, Wojew. Poznańskie, syn Michała i Jadwigi;

23) Król Anna, ur. w 1894 r., córka Wawrzyńca i Katarzyny, zamieszkała w Samborze przy ul. Zamiejskiej l. 87, Wojew. Lwowskie;

24) Matwijów Wasyl, ur. w 1892 r. w Nowosiółkach, pow. Kamionka strum., Wojew. Tarnopolskie, syn Grzegorza i Katarzyny;

25) Kosiński Józef z gminy Nowosolnej, pow. Łódź, Woj. Łódzkie:

26) Nowak Władysław, lat 22, syn Ludwika i Marjanny, mieszkaniec miasta Kielc;

27) Dalach Andrzej, lat 46, syn Antoniego i Marjanny, mieszkaniec wsi Brusy Nowe, gm. Szczytniki, pow. Busko, Wojew. Kieleckie;

28) Cywka Mieczysław, syn Michała i Anny, ur. i zamieszkały we wsi Wysokie Koło, pow. Kozienicki, Wojew. Kieleckie;

29) Taras Józefa, córka Antoniego i Agnieszki, lat 39, z gm. Tursko Wk., pow. Sandomierski, Wojew. Kieleckie;

30) Siudara Bolesław, syn śp. Marcina i Marjanny, z gm. Siewierska, pow. Będziński, Wojew. Kieleckie;

31) Cyryło Bolesław, syn Ludwika i Franciszki, urodz. w 1902 r., posiada prawo do trwałej opieki w mieście Olkuszu, wyjechał z tegoż miasta 3 sierpnia 1930 r. w niewiadomym kierunku, pozostawiając żonę i dwoje nieletnich dzieci bez żadnych środków życia — przynależny do pow. Okulskiego, Wojew. Kieleckie;

32) Wójcik Agnieszka z Rołonszkowskich, córka Jakóba i Katarzyny, ur. 13/I 1888 w Zarębicach, gm. Przyrów, pow. Częstochowski, Wojew. Kieleckie;

33) Dobrzański Mikołaj, urodz. w 1899 r. w Nadoróżniowie, syn Józefa i Teodozji, zamieszkały w Mieczyszczowie, pow. Brzeżany, Wojew. Tarnopolskie;

34) Jan Sawicki, syn Feliksa i Anieli, urodz. 6 listopada 1900 r. w Krzywczu górnem, pow. Borszczów, Wojew. Tarnopolskie;

35) Jakubowski Stanisław, b. posterunkowy P. P. w Trembowli, Wojew. Tarnopolskie;

36) Błaszkiewicz Stanisław, ur. w 1900—1901 r., syn Jana i Elżbiety, z gminy Zahajki, pow. Rodzyński, Wojew. Lubelskie.

Ewentualnie udzielone wsparcia wyżej wykazanym osobom nie będą zwracane przez gminy przynależności względnie gminę obowiązaną do trwałej opieki.

95

Przepisy regulujące sprawy terminatorskie

w okręgu Izby Rzemieślniczej w Tarnopolu.

I. Prawo trzymanią uczniów.

§ 1. Zgodnie z art. 149 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w przemyśle rzemieślniczym wolno przyjmować na naukę i kierować praktycznem kształceniem uczniów tylko osobom, które nabyły prawo używania tytułu mistrza (majstra) rzemieślniczego (art. 158 i 159).

§ 2. Na podstawie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 14 grudnia 1927 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie ustalenia, w jakiej mierze świadectwa ukończenia szkół technicznych uważać należy za dowód odpowiedniej kwalifikacji do kierowania praktycznem kształceniem uczniów (Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 1015), prawo trzymania uczniów i kierowania ich praktycznem wykształceniem mają również te osoby, które posiadają świadectwo ukończenia jednej ze szkół technicznych, szkół mistrzów (majstrów) oraz szkół sztuk zdobniczych i przemysłu artystycznego, wymienionych we wskazanym wyżej rozporządzeniu, przy stwierdzeniu conajmniej trzyletniego samoistnego prowadzenia rzemiosła.

§ 3. Nie wolno trzymać uczniów rzemieślnikom skazanym wyrokiem sądu za przestępstwo, popełnione z chęci zysku lub przeciw moralności publicznej, oraz rzemieślnikom, którzy dopuścili się ciężkiego uchybienia względem swych uczniów.

Nie mają prawa trzymania uczniów rzemieślnicy, którzy z powodu wad umysłowych lub fizycznych są niezdolni do odpowiedniego kształcenia uczniów w pracy zawodowej.

§ 4. Izba Rzemieślnicza ma prawo zarządzić kontrolę nad zatrudnieniem przez rzemieślników w ich zakładach pracowników, którzy nie skończyli jeszcze 18 roku życia.

II. Wiek uczniów.

§ 5. Nie wolno przyjmować do nauki uczniów przed ukończeniem przez nich 15 lat życia.

III. Warunki przyjęcia ucznia.

§ 6. Kandydatów wolno tylko wtedy przyjmować do nauki, gdy przedstawią świadectwo ukończenia 15 lat życia, zezwolenie władzy rodzicielskiej lub opiekuńczej, dowód z wykonania obowiązku szkolnego (jeżeli w danej miejscowości jest wprowadzone powszechne nauczanie), świadectwo lekarza wskazanego przez inspekcję pracy, że dana praca nie przekracza sił kandydata i świadectwo o uzdolnieniu zawodowem, wydane przez instytut badań psychotechnicznych, jeżeli instytut taki w miejscu zamieszkania względnie zatrudnienia kandydata istnieje.

IV. Umowa o naukę.

§ 7. Kandydat może być przyjęty do nauki (terminu) tylko na podstawie pisemnej umowy. która ma być sporządzona i podpisana w ciągu 4 tygodni po rozpoczęciu nauki.

Umowa powinna być podpisana przez rzemieślnika, przyjmującego do nauki, albo przez jego zastępcę, przez ucznia, i jeżeli uczeń jest małoletni, przez ojca lub opiekuna.

Czas nauki liczy się od dnia faktycznego rozpoczęcia nauki u danego rzemieślnika, a nie od dnia zawarcia umowy.

Przyjęcie ucznia na próbną naukę winno nastąpić na podstawie przedwstępnej umowy o próbną naukę w rzemiośle. Umowa, według której czas próby ma trwać dłużej niż trzy miesiące, jest nieważna.

Przy zawieraniu umowy o naukę należy uwzględnić przebyty już okres próbny.

W wypadku przejścia ucznia do innego pryncypała, przy zawieraniu umowy zalicza się przebyty czas nauki.

W umowie należy:

1. określić rzemiosło, w którem uczeń ma być kształcony,

2. podać czas trwania nauki,

3. wyszczególnić wzajemne świadczenia,

4. przytoczyć warunki rozwiązania umowy.

Umowę spisuje się w 2 egzemplarzach. Jeden egzemplarz należy wręczeć uczniowi lub jego ojcu lub opiekunowi.

Na żądanie miejscowego urzędu gminnego i inspektora pracy należy przedstawić umowę do przejrzenia.

Jeżeli rzemieślnik jest członkiem cechu, winien odpis zawartej umowy przesłać cechowi w ciągu 14 dni.

Jeżeli statut właściwego cechu stanowi, że umowę o naukę należy zawierać przed cechem, wówczas obie strony otrzymują odpis umowy.

Odpisy zawartych umów o naukę winny w każdym wypadku być przesłane niezwłocznie Izbie Rzemieślniczej do wiadomości.

V. Czas nauki.

§ 8. Izba rzemieślnicza po wysłuchaniu opinji zainteresowanych cechów ustala czas trwania nauki w poszczególnych rzemiosłach i ich gałęziach. O ile Izba Rzemieślnicza czasu tego nie ustali, czas nauki można ustalić umową w granicach od 3 do 4 lat.

Izba rzemieślnicza może w poszczególnych wypadkach pozwolić uczniowi na zakończenie terminu przed upływem przepisanego czasu nauki.

VI. Obowiązki pryncypała.

§ 9 Pryncypał winien starać się, żeby uczeń miał sposobność i możność praktycznego wykształcenia się w rzemiośle, oraz przestrzegać, żeby uczeń zachowywał się przyzwoicie, i uczęszczał regularnie na naukę do szkoły dokształcającej zawodowej. Powinien również ściśle przestrzegać, żeby uczeń nie był obarczony pracą, nie mającą nic wspólnego z nauką w rzemiośle, albo przechodzącą siły fizyczne ucznia, oraz żeby uczeń nie był źle traktowany przez pracowników i domowników.

Obowiązki te ciążą także na zastępcy pryncypała.

VII. Obowiązki ucznia.

§ 10. Uczeń winien być posłuszny pryncypałowi i tej osobie, która w miejsce pryncypała kieruje zawodowem wykształceniem ucznia, zachowywać się przyzwoicie, pracować pilnie oraz uczęszczać regularnie na naukę do szkoły dokształcającej w myśl obowiązujących w tym względzie przepisów.

VIII. Rozwiązanie umowy o naukę.

§ 11. Umowę o naukę można jednostronnie rozwiązać w pierwszych 4 tygodniach po rozpoczęciu nauki.

Czas próby jest także czasem nauki, a różni się od reszty czasu nauki jedynie tem, że dopóki trwa czas próbnej nauki każda ze stron, t. j. tak pryncypał jak i uczeń (względnie jego ojciec lub opiekun), ma prawo bez podawania powodów jednostronnie rozwiązać umowę o naukę, podczas gdy po upływie czasu próby rozwiązanie umowy o naukę, może nastąpić tylko w wypadkach określonych w niniejszych przepisach lub przewidzianych w umowie.

Przepisy niniejsze mają zastosowanie także w wypadku, gdy przyjmuje się ucznia na naukę, który już przebył częściowo czas nauki u innego pryncypała.

§ 12. Po upływie czasu próby pryncypał może rozwiązać umowę o naukę przed ukończeniem umówionego czasu nauki, jeżeli uczeń mimo upomnień wykracza przeciw obowiązkom, określonem w § 10.

Uczeń lub jego ojciec, albo opiekun może rozwiązać umowę o naukę przed upływem czasu nauki w następujących wypadkach:

1. Jeżeli uczeń nie może pozostawać w nauce bez uszczerbku dla swego zdrowia;

2. jeżeli pryncypał zaniedbuje swych obowiązków względem ucznia w sposób, zagrażający jego zdrowiu lub moralności, zaniedbuje jego wykształcenie w rzemiośle lub utrudnia regularne uczęszczanie na naukę do szkoły dokształcającej;

3. jeżeli pryncypał stał się niezdolnym do należytego spełniania ustalonych umową zobowiązań;

4. jeżeli pryncypał przesiedla się ze swojem przedsiębiorstwem przemysłowem do innej gminy, z tego powodu można jednak rozwiązać umowę o naukę tylko w czasie jednego miesiąca, licząc od dnia przesiedlenia się pryncypała.

Z przyczyn podanych w tym paragrafie można jednostronnie rozwiązać umowę o naukę nawet wtedy, jeżeli mowa pod tym względem nie zawiera żadnych postanowień.

Zaniedbywaniem wykształcenia ucznia w rzemiośle jest w szczególności częste używanie ucznia do innej pracy, nie mającej nic wspólnego z rzemiosłem.

W zawartej umowie o naukę mogą być przytoczone oprócz określonych w niniejszym paragrafie jeszcze inne warunki, uzasadniające rozwiązanie umowy (§ 7 ust. 7 p. 4).

§ 13. Jeżeli władza rodzicielska lub opiekuńcza ucznia lub uczeń sam oświadcza pisemnie pryncypałowi, że zmienia zawód lub przechodzi do rzemiosła innego rodzaju, albo, że wskutek zmienionych stosunków jest zmuszony powrócić do rodziców, by pomagać im w przemyśle lub gospodarstwie — następuje rozwiązanie umowy o naukę z upływem 4 tygodni, o ile pryncypał nie zwolni ucznia wcześniej.

§ 14. Umowa o naukę musi być rozwiązaną, jeżeli pryncypał został skazany wyrokiem sądu za przestępstwo, popełnione z chęci zysku lub przeciw moralności publicznej, albo dopuścił się ciężkiego uchybienia obowiązkom względem ucznia.

Umowa o naukę ulega wreszcie rozwiązaniu także w tym wypadku, gdy pryncypał zarządzeniem władzy przemysłowej został pozbawiony prawa trzymania uczniów.

§ 15. Umowa o naukę wygasa w razie zwinięcia przedsiębiorstwa oraz w razie śmierci ucznia lub pryncypała.

Należy zawrzeć nową umowę o naukę w tym wypadku, gdy uczeń w razie śmierci pryncypała ma pozostać nadal w przedsiębiorstwie, prowadzonem dalej na rachunek wdowy lub małoletnich zstępnych, pod warunkiem, że zastępca wdowy lub małoletnich, pod którego kierunkiem uczeń będzie kształcił się w rzemiośle, będzie odpowiadał wymaganiom §§ 1, 2, 3 i 9.

§ 16. W wypadkach, określonych w § 12, jeżeli władza rodzicielska lub opiekuńcza ucznia nie oświadczy się we właściwym czasie, cech jest obowiązany w zastępstwie ucznia złożyć odnośne oświadczenie, o ile statut cechu postanawia o zawieraniu umów o naukę przed cechem, lub pryncypał jest członkiem cechu, w przeciwnym zaś razie uczeń może zwrócić się do właściwego urzędu gminnego o przesłanie pryncypałowi właściwego zawiadomienia.

§ 17. Jeżeli umowa o naukę została rozwiązana bez winy ucznia, cech, do którego należy pryncypał

ucznia winien postarać się, ażeby uczeń poszedł na naukę do przedsiębiorstwa innego członka cechu. Gdy pryncypał nie jest członkiem cechu, obowiązek umieszczenia ucznia w innem przedsiębiorstwie spada na władzę rodzicielską lub opiekuńczą ucznia.

IX. Świadectwo przebytego czasu nauki.

§ 18. W razie rozwiązania umowy o naukę, albo jej wygaśnięcia wskutek zwinięcia przedsiębiorstwa rzemieślniczego, pryncypał winien wydać uczniowi świadectwo, stwierdzające przebyty czas nauki. Także świadectwo wydaje pryncypał uczniowi w ciągu 8 dni w razie prawidłowepo ukończenia nauki.

W razie śmierci pryncypała zarząd cechu, a jeżeli zmarły nie należał do cechu, właściwy Urząd gminny wyda uczniowi świadectwo przebytego czasu nauki.

X. Świadectwo ukończenia nauki.

§ 19. Jeżeli pryncypał jest członkiem cechu, zarząd cechu winien wydać uczniowi na podstawie świadectwa przebytego czasu nauki oraz świadectwa z ukończenia nauki w publicznej szkole dokształcającej zawodowej—świadectwo ukończenia nauki rzemieślniczej.

Jeżeli pryncypał nie należy do cechu, wydane przez niego świadectwo, stwierdzające przebyty czas czas nauki, uwierzytelnia urząd gminny bezpłatnie (art. 124, ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie przemysłowem).

XI. Egzamin na czeladnika.

§ 20. Z upływem ustalonego terminu nauki uczniowi powinna być dana możność złożenia przed komisją egzaminacyjną egzaminu na czeladnika.

W tym wypadku uczeń ma zastosować się do postanowień art. 155 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o prawie przemysłowem i do przepisów regulaminu, uchwalonego przez Izbę Rzemieślniczą dla komisyi egzaminacyjnych czeladniczych.

XII. Liczba uczniów w jednym zakładzie rzemieślniczym.

§ 21. Pryncypał, uprawniony do przyjmowania uczniów na naukę, może przyjmować uczniów w liczbie nieprzekraczalnej liczby, ustalonej rozporządzeniem właściwej władzy przemysłowej wojewódzkiej.

XIII. Sankcja karna.

§ 22. Winni niestosowania się do niniejszych przepisów i do zarządzeń, wydanych przez Izbę Rzemieślniczą na podstawie tychże przepisów ulegają karze porządkowej do 20 zł., nakładanej nakazem karnym przez Prezydenta Izby.

Od nakazu karnego przysługuje skazanemu odwołanie się do władzy przemysłowej wojewódzkiej w terminie 14 dni, licząc od dnia następującego po dniu doręczenia nakazu.

Wniesienie odwołania wstrzymuje ściągnięcie nałożonej kary porządkowej.

Decyzja władzy przemysłowej wojewódzkiej jest ostateczną. Karę porządkową ściąga się na rzecz Izby w drodze administracyjnego postępowania przymusowego.

Na podstawie art. 182 ust. 4. Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowem (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) zatwierdzam powyższe przepisy, regulujące sprawy terminatorskie w okręgu Izby Rzemieślniczej w Tarnopolu, uchwalone przez Izbę Rzemieślniczą w Tarnopolu w dniu 20 lipca 1930 r.

Warszawa, dnia 12 lutego 1931 r.

Minister Przemysłu i Handlu: **A. Prystor.**

96

Edykt

Wojewody Tarnopolskiego z dnia 23 marca 1931 r., L. AA. 1323/31 o zarządzeniu rozprawy wywłaszczeniowej celem nabycia gruntów, potrzebnych na urządzenie strzelnicy wojskowej dla garnizonu w Kamionce Strumiłowej.

Wskutek pisma Dowództwa Okręgu Korpusu we Lwowie (6 Okręgowe Szefostwo Budownictwa) z 19 lutego 1931 r., L: 1026/31 zarządzam na zasadzie art. 45 i 46 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 97, poz. 681) oraz w myśl §§ 14 i 15 ustawy z dnia 18 lutego 1878, Dz. U. P. Nr. 30 rozprawę wywłaszczeniową celem nabycia na rzecz Skarbu Państwa gruntów potrzebnych na urządzenie strzelnicy wojskowej dla garnizonu w Kamionce Strumiłowej na dzień **17 kwietnia 1931 r.**

Komisja zbierze się dnia tego w Urzędzie gminnym w **Batiatyczach** o godz. 10·30.

Plan wykupna gruntów oraz wykaz wywłaszczyć się mających gruntów i właścicieli tychże jest wyłożony do publicznego wglądu przez 14 dni, t. j. od 2 do 16 kwietnia 1931 r. w Urzędzie gminnym w Batiatyczach w godzinach urzędowych.

Strony interesowane mogą wnosić zarzuty przeciw wywłaszczeniu ustnie lub pisemnie na ręce Pana Starosty Powiatowego w Kamionce Strumiłowej w ciągu tych 14 dni, a najpóźniej na miejscu przy rozprawie komisyjnej.

Wojewoda: **Moszyński.**

97

KOMUNIKAT.

Okręgowy Urząd Ziemski w Tarnopolu na zasadzie art. 65 ust. z dnia 28/XII 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (poz. 1 Dz. Ust. za 1926 rok)

Z E Z W O L I Ł

w miesiącu lutym 1931 na parcelację dóbr prywatnych i gruntów erekcjonalnych:

L. p.	Nazwa powiatu	Nazwa objektu	IMIĘ i NAZWISKO WŁAŚCICIELA	Obszar w ha przeznaczony do parc.	Termin ukończenia parcel.
1.	Brody	Boratyn i Dubie	Bocheńscy Adolf i Marja	138·6	31/XII 1932

2. Kamionka Strumiłowa	Tadanie	Bartmański Witold	50·6	30/VI 1932
3. Tarnopol	Kurowce i Hłuboczek wielki	Jurystowski Wiktor i współwłaś.	41·9	31/XII 1931
4. Trembowla	Kobyłowłoki	Borkowski Piotr	30·3	31/XII 1931

98

KOMUNIKAT.

Na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o organizacji Urzędów Ziemskich (poz. 706 Dz. Ustaw) oraz punktu 3 art. 65, punktu 1—4 art. 50 i 71 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (poz. 1 Dz. Ust. za 1926 r.) Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu

ZATWIERDZIŁ

w miesiącu lutym 1931 projekty dotyczące parcelacji dóbr prywatnych i gruntów erekcjonalnych:

Ł. p.	Nazwa powiatu	Nazwa objektu	IMIĘ i NAZWISKO WŁAŚCICIELA	Rozparcelowany obszar w ha.	Ilość utworzonych działek samodzielnych	dodatkowych	specjalnych
1.	Borszczów	Szerszeniowce	Weissglas Zygmunt	10·8	—	16	—
2.	„	Horoszowa	Dr. Baworowski Michał	2·9	1	—	—
3.	„	Bilcze	Sapieha Paweł	36·3	10	28	—
4.	Brzeżany	Helenków	Miliński Józef	108·9	14	64	2
5.	„	Wybudów	Bajewski Zygmunt	153·7	14	32	1
6.	„	Narajów	Potocki Jakób	119·1	9	18	—
7.	„	Kaplińce i Złoczówka	Rozwadowski Tadeusz	80·3	—	—	1
8.	„	Wierzbów	Potocki Jakób	8·7	1	—	—
9.	„	Nadorożniów	Potocki Jakób	0·7	—	1	—
10.	Buczacz	Kośmierzyn	Potocka Leonja	4·3	—	—	2
11.	Kamionka Strumiłowa	Połoniczna	Firma Ojkos Lwów	98·2	—		1
12.	Przemyślany	Hanaczówka	Potocki Alfred	0·7	—	1	—
13.	„	Podusilna	Gr. kat. Probostwo	2·3	—	3	—
14.	Radziechów	Dmytrów	Walenty Ślęzak i Tadeusz Kunysz	127·2	—	66	—
15.	Skałat	Kamionki	Fedorowicz Aleksander	2·9	—	1	—
16.	„	Orzechowiec	Lotringer Emil	6·3	—	3	—
17.	Tarnopol	Baworów i Grabowiec	Gr. kat. Probostwo	8·7	—	15	—
18.	„	Krzywki	Reyowa Jozefa	8·3	1	3	—
19.	„	Skomorochy	Baworowski Jerzy	15·6	—	25	4
20.	„	Kutkowce	Gr. kat. Probostwo	7·9	—	12	—
21.	Zborów	Jezierna	Gr. kat. Probostwo	12·4	—	13	—
22.	Złoczów	Zagarb ad Bartków	Natan Willig i Samuel Pessel	29·9	—	44	—

99

Komunikat.

Warunki przyjęcia dzieci do Zakładu ciemnych we Lwowie.

Przyjmuje się dzieci wyznań chrześcijańskich w wieku od 7 — 14 lat; wyjątkowo starsze, a także dobrze rozwinięte 6-letnie. Wysokość opłaty za całkowite utrzymanie wychowanka wraz z nauką, oznacza się na podstawie stanu majątkowego proszących.

Do prośby, wniesionej do Dyrekcji Zakładu Ciemnych we Lwowie ul. św. Zofji, należy dołączyć następujące dokumenta:

1) metrykę, 2) certyfikat przynależności do gminy, 3) świadectwo lekarskie ślepoty z jej opisaniem i podaniem przyczyn ociemnienia; stwierdzenie, że ociemniały jest zdrów fizycznie i umysłowo, nie cierpi na epilepsję, nie jest idjotą, nadto świadectwo szczepienia ospy, 4) oświadczenie proszących, iż odbiorą ociemniałego z Zakładu: a) corocznie na wakacje, b) po ukończeniu wykształcenia, wcześniej zaś jeżeliby c) ze ślepoty został wyleczony, d) stan jego fizyczny lub umysłowy tego wymagał, e) zachowanie się jego sprzeciwiało się obyczajności lub porządkowi domowemu.

Oświadczenie to ma być zaopatrzone własnoręcznym podpisem proszących, a podpis ma być uwierzytelnionym przez Urząd gminny i Starostwo. Druków na dokumenta pod 3 i 4 dostarcza na żądanie Dyrekcja.

Z oddaniem ociemniałego należy wstrzymać się aż do otrzymania odpowiedzi Dyrekcji.

100

Ogłoszenie.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu reskryptem z dnia 21 lipca 1930 r.. Nr. SG. 668/2 udzieliło Komunalnej Kasie Oszczędności powiatu zaleszczyckiego w Zaleszczykach zezwolenia na zaciąganie pożyczek na podstawie upoważnienia organu stanowiącego swego związku porę-

czającego, co niniejszem Zarząd rzeczonej Kasy ogłasza w myśl § 18 wykonawczego rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 26 marca 1928 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 44, poz. 424).

Zarząd Komunalnej Kasy Oszczędności
powiatu zaleszczyckiego w Zaleszczykach.

101

Ogłoszenie.

Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych — reskryptem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 12 sierpnia 1930 r., Nr. SG. 1424/1 — udzieliło Komunalnej Kasie Oszczędności powiatu złoczowskiego w Złoczowie zezwolenia na zaciąganie pożyczek na podstawie upoważnienia organu stanowiącego związku poręczającego, co niniejszem Zarząd rzeczonej Kasy ogłasza w myśl § 18 wykonawczego rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 26 marca 1928 r. o komunalnych kasach oszczędności (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 44, poz. 424).

Zarząd Komunalnej Kasy Oszczędności
powiatu złoczowskiego w Złoczowie.

102

WYKAZ

zachorowań i zgonów na choroby zakaźne na terenie Województwa Tarnopolskiego za czas od 15 lutego 1931 r. do 14 marca 1931 r.

CHOROBY ZAKAŹNE	Tydzień Nr. 8 od 15 II do 21 II. 1931		Tydzień Nr. 9 od 22 II do 28 II. 1931		Tydzień Nr. 10 od 1 III do 7 III 1931		Tydzień Nr. 11 od 8 III. do 14 III. 1931	
	zachor.	zgonów	zachor.	zgonów	zachor.	zgonów	zachor.	zgonów
dur brzuszny	1	—	3	—	—	—	—	—
dur plamisty	8	2	13	4	8	1	5	—
płonica	25	1	8	—	25	4	12	—
błonica	9	1	7	1	7	—	6	1
nagminne zapalenie opon mózgowych-rdzeniowych	—	—	4	—	1	—	—	—
odra	119	2	10	—	139	—	22	—
róża	—	—	1	—	1	—	1	—
krztusiec	7	2	1	—	—	—	1	—
zakażenia połogowe	1	—	—	—	—	—	—	—
gruźlica	26	9	16	10	23	12	20	11
jaglica	5	—	7	—	15	—	25	—
wąglik	—	—	—	—	—	—	—	—
pokąsanie przez zwierzęta chore	14	—	1	—	14	—	5	—
wodowstręt	—	—	—	—	1	1	—	—
inne niewymienione	—	—	—	—	1 gruźlica otwarta	—	1 variolae	—
odkażono mieszkań	10		10		88		15	

103

WYKAZ

panujących zaraźliwych chorób zwierzęcych w dniu 15 marca 1931 r.

1) Wąglik:

Pow. Borszczów: Skowiatyn,
„ Zborów: Łukawiec, Mszana, Zborów.

2) Szelestnica:

Pow. Borszczów: Wysuczka.

3) Wścieklizna:

Pow. Kopyczyńce: Kociubińce, Kotówka,
„ Tarnopol; Smolarka, Tarnopol,
„ Podhajce: Sosnów, Byszów,
„ Skałat: Bogdanówka, Kamionki, Orzechowiec,
„ Zbaraż: Zbaraż.

4) Pomór i zaraza świń:

Pow. Radziechów: Kulików, Monasterek ohl.

5) Cholera drobiu:

Pow. Tarnopol: Hłuboczek w.

104

Sprostowania.

1) W tytule „Postanowienia Wojewody Tarnopolskiego z dnia 14 lutego 1931 r. o ustanowieniu cen drewna użytkowego na pniu dla zamiany daniny lasowej na ekwiwalent gotówkowy“, ogłoszonem w Tarnopolskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 4 z dnia 1 marca 1931 r. pod poz. 56 na stronie 43 (pierwsza szpalta) należy wyrazy „na III kwartał 1930 r.“ sprostować na „na IV kwartał 1930 r.“

Analogiczne sprostowanie należy dokonać na 37, t. j. pierwszej stronie tego Dziennika w „Treści działu urzędowego“ pod poz. 56.

2) Na stronie 42 tegoż Dziennika Nr. 4/1931, poz. 54 (pierwsza szpalta) pod „Przepisy o wykonaniu oczyszczenia i odkażania samochodów“ w ustępie „II. Odkażenie“ punkt c), należy zamiast „2/2% rozczyn krezolowy“ wpisać „2·5% rozczyn krezolowy“.

105

Ruch służbowy na obszarze Wojew. Tarnopolskiego.

A) W ADMINISTRACJI OGÓLNEJ:

P. Minister Spraw Wewnętrznych

zamianował: Starostę powiatowego brodzkiego w VI st. sł. Dra Jana Siokałę — Starostą powiatowym łukowskim w VI st. sł.; Starostę powiatowego zbaraskiego w VI st. sł. Dra Jana Kaczkowskiego — Starostą powiatowym brodzkim w VI st. sł.; Podpułkownika W. P. w stanie spocz. Jerzego Muszyńskiego — do odwołania Starostą powiatowym zbaraskim w VI st. sł.; kontraktowego pracownika VIII gr. uposaż. w Urzędzie Wojewódzkim Warszawskim Romana Bulicza — do odwołania Referendarzem w VII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim Tarnopolskim;

przeniósł ze względów służbowych Referendarza w VII st. sł. Dra Stanisława Nowaka ze Starostwa powiatowego skałackiego do Starostwa powiatowego tarnopolskiego i Referendarza w VIII st. sł. Dra Leona Wadasa ze Starostwa pow. tarnopolskiego do Starostwa pow. szczuczyńskiego.

P. Minister Robót Publicznych

zamianował Kierownika Oddziału w VI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim Tarnopolskim (Dyr. Robót Publ.) inż. Mieczysława Artychowskiego z dniem 8 kwietnia 1931 r. Radcą budownictwa w VI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim Białostockim (Dyr. Rob. Publ.).

Wojewoda Tarnopolski

zamianował adjunkta administracyjnego w X st. sł. w Starostwie powiatowem kopyczynieckiem Stanisława Szewczuka — sekretarzem w X st. sł.; adjunkta kancelaryjnego w X st. sł. w Starostwie powiatowem kamioneckiem Zygmunta Salamona — adjunktem administracyjnym w X st. sł.;

przeniósł ze względów służbowych Referendarzy w VIII st. sł. Kazimierza Pawlikowskiego ze Starostwa pow. zborowskiego do Starostwa pow. skałackiego i Ludwika Michała Jackowskiego ze Starostwa pow. buczackiego do Starostwa pow. kopyczynieckiego;

zwolnił lekarza powiatowego w Starostwie powiatowem skałackiem Dra Henryka Salzmana na jego własną prośbę z dniem 31 marca 1931 r. ze służby państwowej;

rozwiązał stosunek służbowy z prowizorycznym komisarzem ochrony lasów w VIII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim Tarnopolskim inż. Stanisławem Heilmannem i zwolnił go na jego własną prośbę z dniem 31 marca 1931 r. ze służby państwowej;

przeniósł starszego woźnego w XIII gr. upos. w Starostwie pow. borszczowskiem Antoniego Michalskiego z dniem 31 marca 1931 r. w stan spoczynku.

B) W RESORCIE MINISTERSTWA SKARBU

(we Władzach i Urzędach Skarbowych podległych Izbie Skarbowej II we Lwowie).

Przeniesieni zostali: Radca miernictwa w VI st. sł. inż. Murzewski Władysław z Urzędu katastralnego w Tarnopolu do okręgu Izby Skarbowej I w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 27 II 1931 r.;

Referendarz miernictwa w VII st. sł. Martynowski Aleksander z Urzędu katastralnego w Kopyczyńcach do Urzędu katastralnego w Tarnopolu w dotychczasowym charakterze i st. sł. z poruczeniem czasowego kierownictwa Urzędu z dn. 27 II 1931 r.;

Referendarz w VII st. sł. Ferens Michał z Urzędu Sk. Akc. i Mon. Państw. w Stryju do Urzędu Sk. Akc. i Mon. Państw. w Brodach w dotychczasowym charak-

terze i st. sł. z poruczeniem czasowego kierownictwa Urzędu z dn. 31 I 1931 r.;

Referendarz w VII st. sł. Freund Maksymiljan z Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Czortkowie do I Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Stanisławowie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 19 II 1931 r.;

Referendarz miernictwa w VIII st. sł. inż. Karnas Piotr z Urzędu katastralnego w Tarnopolu do Urzędu katastralnego w Kopyczyńcach w dotychczasowym charakterze i st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dn. 3 II 1931 r.;

Kontroler w IX st, sl. Lochman Wiktor z Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Buczaczu do II Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Stanisławowie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 28 II 1931 r.;

Komisarz Kontroli Skarbowej w X st. sł. Barski Adam z okręgu Izby Skarbowej I we Lwowie do okręgu Urzędu Sk. Akc. i Mon. Państw. w Brodach w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 27 II 1931 r.;

Kancelista w XI st. sł. Zaborowski Stefan z Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Buczaczu do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Kopyczyńcach w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 25 II 1931 r.

Zwolnieni: Sekretarz w X st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Tarnopolu Ruczaj Piotr z dn. 28 II 1931 r.

Przeniesieni na emeryturę: Asesor w VIII st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Złoczowie Bryk Konstanty z dn. 28 II 1931 r.;

Kontroler w VIII st. sł. w Kasie Skarbowej w Brzeżanach Tylawski Apolinary z dn. 28 II 1931 r.;

Sekwestrator podatkowy w XII st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Tarnopolu Marynowicz Michał z dn. 28 II 1931 r.

Zmarli: Księgowy w VIII st. sł. w Kasie Skarbowej w Trembowli Przepiliński Michał dn. 5 II 1931 r.;

Księgowy w VIII st. sł. w Urzędzie Sk. Akc. i Mon. Państw. w Czortkowie Niedzielski Marcin dn. 6 II 1931 r.;

Inspektor Kontroli Skarbowej w VIII st. sl. w Kontroli Skarbowej w Tłustem Dublanka Jan dn. 13 II 1931 r.

Kierownik Dyrekcji Ceł we Lwowie

przeniósł adjunkta celnego w IX st. sł. Karola Kamińskiepo z Urzędu celnego w Zwardoniu do służby w Urzędzie celnym w Podwołoczyskach.

C) W RESORCIE MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI

Mianowani:

Tadeusz Adam Olberek, sędzia grodzki w Podhajcach — podprokuratorem okręgowym w Brzeżanach, dn. 28 II 1931 r.;

asesorzy sądowi w okręgu Sądu Apelacyjnego we Lwowie: Tadeusz Józef Mühler — sędzią Sądu Grodzkiego w Złoczowie. dn. 31 I 1931; Wilhelm Jarosław Schingera — sędzią Sądu Grodzkiego w Podkamieniu, dn. 21 II 1931; Tadeusz Kamiński — sędzią Sądu Grodzkiego w Zborowie, dn. 21 II 1931; Dr. Jerzy Niraz — sędzią Sądu Grodzkiego w Kamionce Strumiłowej, dn. 21 II 1931.

Przeniesieni na inne miejsca służbowe na skutek podań:

Michał Berezka, sędzia grodzki w Monasterzyskach — na stanowisko sędziego grodzkiego w Lesku, dn. 20 II 1931 r.

Przeniesieni w stan spoczynku na skutek podań:

Zygmunt Lesiewicz, naczelnik Sądu Grodzkiego w Radziechowie, dn. 19 II 1931 r.

D) W RESORCIE MINISTERSTWA REFORM ROLNYCH

Kierownik Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Tarnopolu

zwolnił z dniem 28 lutego 1931 r. Wyspiańskiego Mateusza, pracownika kontraktowego w X st. sł., pełniącego obowiązki sekretarza w Powiatowym Urzędzie Ziemskim w Borszczowie.

E) W RESORCIE MINISTERSTWA POCZT i TELEGRAFÓW

I. Mianowani: Witkowski Wilhelm, praktykantem w XII st. sł. w Skałacie.

II. Przeniesieni: Szuberla Marja, starszy asystent w IX st. sł. z Probużnej do Jarosławia;

Szucki Władysław, asystent w X st. sł. z Tarnopola do Perehińska z poruczeniem kierownictwa Urzędu:

Zdrzałka Kazimierz, asystent w X st. sł. z Trembowli do Lwowa 2;

Dorosz Jarosław, praktykant w XI st. sł. z Brodów do Lwowa 1 i

Marchiewicz Michał, praktykant w XII st. sł z Mostów Wielkich do Skały n/Zbruczem.

III. Przeniesieni na emeryturę: Fuchs Mordche, starszy kontroler z Tarnopola; kontrolerzy: Ilkiewicz Stanisława i Dorozowski Teodor z Tarnopola; Piecewicz Teodozja, kierownik Urzędu V kl. w VIII st. sł. z Podwysokiego i Siemasz Helena, kierownik Urzędu VI kl. w X st. sł. ze Słowity.

IV. Zwolnieni z powodu rezygnacji: Gogolewska Elżbieta, kontraktowy kierownik Urzędu VI kl. w XI st. sł. z Kolędzian.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Izba Rzemieślnicza w Tarnopolu

L. 671/31.

Konkurs.

Izba Rzemieślnicza w Tarnopolu ogłasza konkurs na **stanowisko sekretarza Izby** z płacą VI kategorji płacy urzędników państwowych z ewentualnym dodatkiem samorządowym.

Warunki przyjęcia:

Ukończone studja prawnicze, zakończone złożonemi egzaminami państwowymi.

Posada do objęcia z dniem 1 maja 1931 r. Pierwszeństwo mają kandydaci, którzy wykażą się praktyką administracyjną lub samorządową.

Należycie udokumentowane podania wraz z własnoręcznie napisanym życiorysem należy wnosić **do**

Izby Rzemieślniczej w Tarnopolu, ul. Mickiewicza 45, II p. najdalej do **dnia 15 kwietnia b. r.**

p. o. Sekretarza: **Jan Majka.** Prezydent: **Olszański.**

Starosta powiatowy radziechowski.

L. 1210/31.

Konkurs.

W miesiącu lutym b. r. zmarł w Toporowie powiatu radziechowskiego Mozes Gebert prowadzący metryki izraelickie, wskutek czego posada ta została opróżnioną.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 15 marca 1875 r., L. 12944, ogłoszonego rozporządz. Namiestnictwa z dn. 14 września 1876 r. (Dz. Ust. Kraj. Nr. 55 ex 1876 r.), rozpisuje się niniejsem konkurs na obsadzanie powyższej posady.

Reflektanci winni do dnia **1 maja 1931 r.** wnieść do Starostwa powiatowego w Radziechowie należycie ostemplowaną prośbę, dołączając poświadczenie obywatelstwa polskiego, świadectwo moralności i świadectwo ukończonej co najmniej szkoły wydziałowej.

Prośby wniesione po dniu oznaczonym nie będą rozpatrywane.

Radziechów, dnia 17 marca 1931 r.

Starosta powiatowy: **Michalski.**

Komunikat.

Ukazał się pierwszy numer dwutygodnika p. t. **„Polska Flota Narodowa“.**

Pismo to jest organem Stołecznego Komitetu Floty Narodowej i ma za zadanie propagowanie idei Komitetu. Bogata treść, piękna ilustracja i staranne opracowanie czynią z tego dwutygodnika naprawdę interesujące i ciekawe pismo.

„Polska Flota Narodowa“ pozostaje pod naczelną redakcją generała Marjusza Zaruskiego i redaktora Zdzisława Andrzejowskiego.

Adres Redakcji i Administracji: Warszawa, ul. Senatorska 14 (Magistrat).

Powiatowa Kasa Chorych w Trembowli.

L. 421/31.

Obwieszczenie.

W myśl postanowień § 38 Rozporz. P. Ministra P. i O. S. z d. 24 III 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 273) podaje się do publicznej wiadomości, że odbyte dnia 24 lutego 1931 r. wybory uzupełniające 1/3 Członków Zarządu Powiatowej Kasy Chorych w Trembowli dały następujący rezultat:

I.

Z grupy pracodawców została wniesiona tylko jedna ważna lista kandydatów.

Zgodnie z postanowieniem § 24 powyż cytowanego Rozporządzenia, Komisja wyborcza ustaliła bez wyboru:

Na członka Zarządu: 1. **Ks. Walenty Puchała,** prof. gimnaz.; na Zastępcę: 1. **Józef Dąbrowski** s. Feliksa, gospodarz.

II.

Z grupy ubezpieczonych nie wniesiono żadnej listy kandydatów, przeto Komisja wyborcza ustaliła bez wyboru kandydatów z listy Zarządu P. K. Ch. t. j.:

Na Członków Zarządu: 1. **Maurycy Braun,** urzędnik notarj., 2. **Antoni Zieliński,** urzędnik Wydziału pow.; na Zastępców: 1. **Kazimierz Krukowski,** urzędnik Magistr., 2. **Jan Krasnobębski,** górnik.

W przeciągu 2 tygodni od dnia niniejszego ogłoszenia, wyborcy mają prawo wnieść na ręce Zarządu tut. Kasy Chorych do Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń protest przeciw ważności wyborów. Protest winien być podpisany przynajmniej przez 3 Członków Rady tut. Kasy Chorych.

Trembowla dnia 14 marca 1931 r.

Za Zarząd pow. Kasy Chorych:

Przewodniczący Zarządu: **Ks. Walenty Puchała** w. r.

Ogłoszenie.

Zwierzchność gminna w Starobrodach powiatu brodzkiego podaje do wiadomości, że:

1) Sirko Barbara z domu Czornobaj, córka Wasyla i Justyny, urodzona 1893 r. religji gr. kat., zamężna,

2) Wacinowski Wiktor, syn Józefa i Ludwiki, urodzony w 1895 r.

i 3) Ganeł Edward, syn Franciszka i Marji urodzony w 1893 r.,

wszyscy urodzeni w Starobrodach i tam przynależni, czują wstręt do pracy, włóczą się po kraju i pod różnemi pozorami wyłudzają w Urzędach gminnych wsparcia, które gmina przynależności musi zwracać. Celem zapobieżenia dalszym nadużyciom z ich strony, przestrzega się wszystkie Urzędy gminne przed tymi osobnikami, z tem, że ewentualnie udzielone wymienionym osobom wsparcia i zapomogi przez gminę Starebrody zwracane nie będą.

Naczelnik gminy: **Ilczyński.**

Ogłoszenie.

Dnia 3 grudnia 1930 r. wykradziono Jakóbowi Mandyczowi z gminy Raźniów powiatu brodzkiego, ze stajni 2 konie, a to:

1) koń gniady kasztan, łysina wzdłuż głowy, tylne nogi białe powyżej pęcin, prawa noga zbita na kolanie, lat 4, — miał być z wiosną 1931 r. przedstawiony do klasyfikacji; 2) koń jasny kasztan, łysina wzdłuż głowy, tylne nogi powyżej pęcin białe, przednie nogi bez znaków, lat 4.

Oba konie przedstawiają wartość 600 zł. Dotychczasowe poszukiwania przeprowadzone przez Posterunki Policji Państwowej nie wydały rezultatu. Ślad uprowadzenia koni prowadzi w kierunku Województwa Wołyńskiego. Za odnalezienie koni przeznacza właściciel nagrodę w kwocie 150 zł.

Ł:1003.

Ogłoszenie.

Tymczasowy Wydział powiatowy w Borszczowie nada jedno stypendjum w kwocie 240 zł. rocznie z fundacji stypendyjnej Henryka Sienkiewicza uczniowi szkół powszechnych lub średnich, urodzonemu w powiecie borszczowskim, sierocie lub synowi ubogich rodziców, odznaczającemu się dobrym postępem w naukach.

Podania zaopatrzone w metrykę urodzenia i ostatnie świadectwo szkolne wnieść należy do Tymczasowego Wydziału powiatowego za pośrednictwem Dyrekcji Zakładu w którym petent nauki pobiera najdalej do **30 kwietnia 1931 r.**

Z Tymczasowego Wydziału Rady powiatowej.

Borszczów, dnia 26 marca 1931.

Przewodniczący Tymcz—Wydziału Powiatowego:
Starosta Powiatowy: **Wasiewicz.**

Unieważnienia dokumentów.

Bereza Helena ze Zbaraża, unieważnia dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 210943/N (urodz. w r. 1923, wysokość 136 cm.). (3-2)

Orłowski Antoni, zamieszkały w Łuczce pow. Tarnopol, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia. — Serja i numer nieznany.

Pichurski Teodor w Poczapińcach, pow. Tarnopol, unieważnia sfałszowany dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 44679.

Fedyk Tymko z Burkanowa, pow. Podhajce, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 111427.

Paterak Jakób z Kozowej, pow, Brzeżany, unieważnia spalony dnia 21 IX 1929 r. dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 37955.

Tymoczko Matwij z Małaszowiec, pow. Tarnopol, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 171171 (klacz ciemno-kasztanka, podł. gwiazdka, łysina, chrapka, lewa tylna do stawu pęć., prawa tylna pow. wewn. nier. biała, wzrost 136 cm.

Pospiszyl Władysław z Buska, pow. Kamionka strumił., unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 98101.

Krajiński Michał z Kupczyniec, pow. Tarnopol, unieważnia sfałszowany dowód tożsamości konia sr. N, Nr. 35262.

Turczak Jan z Iszczkowa, pow. Podhajce, unieważnia sfałszowany dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 107188 (klacz gniada, siwizna na czole chrapka, urodz. 1918 r., wzrost 123 cm., kateg. „N").

Urban Maciej z Iszczkowa, pow. Podhajce, unieważnia sfałszowany dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 42942 (wałach skaro-gniady, wzrost 135 cm, kateg. „N").

Bocheński Adolf z Ponikwy, pow. Brody, unieważnia dwa dowody tożsamości koni, a to: 1) Serja A, Nr. 26732 (ogier dropiaty, chrapka, urodz. 1916 r. W. 1., wysok. 148 cm., znaki palone stadne, gnętki udo) i 2) Serja A, Nr. 26724 (ogier ciemno-gniady, chrapka, siwizna, warga dolna biała, prawa tyl. pęcina a tylna staw. pęć. białe, urodz. 1913 r. W. 2., wysok. 160 cm.)

Krzywy Piotr z Czerniechowa pow. Tarnopol, unieważnia dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 35551 jako sfałszowany.

Dżoga Mikołaj, urodz. w 1889 r. w Petrykowie pow. Tarnopol i tam zamieszkały, unieważnia skradzioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Tarnopol.

Bohaj Iwan, urodz. w 1895 r. w Słobodzie złotej pow. Brzeżany unieważnia zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Brzeżany.

Stanisławczyk Michał, urodz. w 1894 r. w Ostroaru, zamieszkały w Gajach wielkich pow. Tarnopol, unieważnia skradzioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Tarnopol.

Tarnawski Marjan, urodz. w 1895 r. w Poczapińcach pow. Tarnopol, unieważnia spaloną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Tarnopol.

Hradowy Jan, urodz. w 1888 r. w Ostalcach pow. Tarnopol i tam zamieszkały, unieważnia skradzioną w Argentynie książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Tarnopol.

Schorr Leiser-Leon 2-im., urodz. w 1901 r. w Płotyczy małej a zamieszkały w Kupczyńcach pow. Tarnopol, uniewaznia zgubione zaświadczenie wojskowe kateg. D, wydane przez P. K. U. Tarnopol.

Schindler Amalia z Przemyślan, unieważnia zgubiony we wrześniu 1930 r. na dworcu łyczakowskim we Lwowie paszport l. 70/4493/26, wystawiony przez Czesko-Słowacki Konsulat.

Czykało Andrzej, urodz. w 1902 r. w Smykowcach pow. Tarnopol i tam zamieszkały, unieważnia spaloną w Kanadzie książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Tarnopol.

Kulbuka Teodor, urodzony 28 II 1899 r. w Mołczanówce pow. Skałat i tam zamieszkały, syn Jana i Marji, unieważnia zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Tarnopol.

Konopnicki Franciszek zamieszkały w Zastawiu powiat Tarnopol, unieważnia dowód tozsamości konia Serja A, Nr. 157956 jako sfałszowany.

Teśluk Wiktorja z Peremiłowa pow. Kopyczyńce, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 72827 (klacz bez zmian, lewe oko uszkodzone, urodz. 1919 r.).

Burdyk Piotr w Podlipcach pow. Złoczów, unieważnia dwa skradzione dowody tożsamości koni Serja A, Nr. 240387 i Nr. 240388, wydane przez Inspektorat koni w Złoczowie.

Jędryka Jan z Szczepanowa pow. Podhajce, unieważnia dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 241013.

Gruszczyński Józef zamieszkały w Kupczyńcach, pow. Tarnopol, unieważnia dowód tożsamości konia Serja A, Nr, 58376 jako sfałszowany.

Stefanów Danyło w Domamoryczu pow. Tarnopol, unieważnia dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 174495.

Kołodij Michał urodz. w 1897 r. w Kamionkach pow. Skałat i tamże zamieszkały unieważnia zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Tarnopol.

Olejnik Michał zamieszkały w Cebrowie pow. Tarnopol, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 156018.

Farjon Jewdocha z Burkanowa pow. Podhajce, unieważnia dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 110792 jako sfałszowany.

Kołodka Bazyli w Kurzanach pow. Brzeżany, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 32772 w roku 1930.

Rygel Mikołaj w Zarudeczku powiat Zbaraż, unieważnia dowód tożsamości konia Serja C, Nr. 633626 (klacz kasztan, łysina, chrapy, lewa tylna pęcina biała, urodz. w 1920 r., wzrost 149 cm., Kateg. Z) jako sfałszowany.

Barnaś Jan z Woli Gołuchowskiej pow. Podhajce, unieważnia dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 210225.

Ostrowski Józef z Woli Gołuchowskiej pow. Podhajce, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 115033.

Ostrowski Józef z Woli Gołuchowskiej pow. Podhajce, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia Serja D, Nr. 766760.

Sworiń Dmytro w Domamoryczu pow. Tarnopol, unieważnia dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 170697.

Makuch Mikołaj z Kaczanówki pow. Skałat, unieważnia dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 153158/N.

Wasyliszyn Pilip w Bohatkowcach pow. Podhajce, unieważnia sfałszowany dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 105905 (poprawiony rok urodz. z 1920 na 1922).

Sowiński Bolesław, urodz. 30 XI 1887 w Witaszycach pow. Jarocin, Wojew. Poznańskie, zamieszkały w Nowosiółce pow. Podhajce, unieważnia straconą książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Brzeżany.

Mlynko Wasyl z Płauczy wielkiej pow. Brzeżany, unieważnia zgubioną kartę rejestracyjną rowerową Nr. 1, wydaną przez Starostwo powiatowe w Brzeżanach.

Kładoczny Piotr, rocznik 1904, unieważnia straconą książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Buczacz.

Budziński Jan, przodownik Policji Państw., unieważnia zgubioną legitymację urzędową Nr. 417/b, wystawioną przez P. Komendanta Wojewódzkiego Policji Państw. w Tarnopolu.

Biłyk Jan z Nieznanowa pow. Kamionka strumiłowa, unieważnia skradzione 2 dowody tożsamości koni Nr. 94081 i Nr. 94085.

Kutkowski Ignacy z Iwanówki pow. Trembowla, unieważnia zgubiony dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 184439.

Bochner Józef, urodzony w 1899 r. w Rakowcach pow. Horodenka, zamieszkały w Założcach pow. Zborów, unieważnia zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Kołomyja.

Mulawyszyn Piotr, syn Wasyla, urodz. w 1901 r. w Zabłotcach powiat Brody, unieważnia straconą książeczkę woskową wydaną przez P. K. U. Kamionka Strumiłowa.

Koncur Michał ze Staregomiasta pow. Podhajce, unieważnia stracony dowód tożsamości konia, maści tarantowato-karej, wzrostu 137 cm., Serja i Nr. dowodu nieznany.

Szelest Franciszek z Holender ad Halicz powiat Podhajce unieważnia stracony dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 113194, wałach, maści wroniej, bez oznak, kateg. T.

Pokotecki Józef z Halicza powiat Podhajce, unieważnia zamieniony przez pomyłkę dowód tożsamości konia Serja A, Nr. 113380, wałach, maści gniadej, bez oznak, kateg. T.

Adres Redakcji i Administracji: „Tarnopolski Dziennik Wojewódzki" Tarnopol, Urząd Wojewódzki, ul. 29-go Listopada 4. Nr. telefonu Redakcji i Administracji 23 i 125.

Prenumerata Dziennika Wojewódzkiego wynosi od 1 kwietnia 1931 roku 5 zł. kwartalnie lub 20 zł. rocznie. Cena pojedynczego egzemplarza 1 złoty 50 gr.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Dziennika Wojewódzkiego, należy wnosić do właściwych Urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

„Tarnopolski Dziennik Wojewódzki" przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj.

Cena ogłoszeń: drobne za wyraz 10 groszy — najmniej 3 złote.

Wszelkie opłaty za prenumeratę, ogłoszenia i t. p. należy wpłacać do Pocztowej Kasy Oszczędności na konto czekowe Nr. 30637 i potwierdzenia wpłaty nadsyłać do Administracji „Tarnopolskiego Dziennika Wojewódzkiego".

Z drukarni Leona Wierzbickiego w Tarnopolu, Pasaż Adlera l. 6. — Telefon Nr. 138.